Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

VEAC NOU

Organ al Consiliului General A.R.L.U.S.

ANUL XI Nr. 37 | VINERI 16 SEPTEMBRIE 1955 | 4 PAGINI, 25 BANI

În întîmpinarea Lunii prieteniei romîno-sovietice

Ca și în ceilalți ani, în cadrul Lunii prieteniei romîno-sovietice se vor desfășura numeroase manifestări de masă, artistice, culturale, etc.

În vederea acestui eveniment, se fac în prezent intense pregătiri.

★

Bogată activitate editorială

Numeroase sînt lucrările aparținînd clasicilor ruși și unor proeminente figuri din beletristica sovietică, ce vor fi puse la dispoziția marelui public cititor de către editurile noastre.

Editura Tineretului pregătește vol. 1 și 2 din operele lui N. Ostrovski și „Povestea unui om adevărat" de B. Polevoi, toate în ediții festive. În aceeași editură vor apare „Pămîntul lui Sanikov" de V. A. Obrucev, „Cetatea veche" de V. Beliaev, iar pentru pionieri și școlari, vol. I și 2 din operele lui A. Gaidar. Editura Tineretului va tipări în limba maghiară „Hagi Murad" a lui L. N. Tolstoi și „Taras Bulba" a lui N. Gogol, iar în limba sîrbă „Timur și băieții lui" de A. Gaidar.

Din bogatul plan, în curs de realizare, al Editurii Cartea Rusă, spicuim: „Mama" de M. Gorki, Opere vol. 3 de A. P. Cehov, „Oblomov" de I. A. Goncearov, „Amintiri dragi" de I. E. Repin, „Căderea Parisului" de I. Ehrenburg, „Epopeea Sevastopolului" vol. I de S. Tenski, o monografie despre N. V. Gogol de V. Ermilov, „Cimentul" de F. Gladkov.

Editura de Stat pentru literatură și artă, E.S.P.L.A., va edita lucrări sovietice de teorie și critică literară printre care „Analiza psihologică în proza postbelică" de A. Șișkina, „Despre literatură" de M. Gorki, „Lecțiile de regie ale lui Stanislavski" de P. Gorceakov.

Piese din repertoriul dramaturgiei ruse și sovietice

După o îndelungată absență de pe afiș, drama „Trei surori" a lui A. P. Cehov va fi reluată anul acesta de Teatrul Național „I. L. Caragiale", în cinstea Lunii prieteniei romîno-sovietice. De asemenea, Teatrul Național va prezenta, în cadrul unui festival, cîteva schițe dramatizate ale aceluiași mare dramaturg clasic rus.

În Luna prieteniei Teatrul Național „I. L. Caragiale" va prezenta un bogat repertoriu din dramaturgia clasică rusă și sovietică, din care spicuim: „Revizorul" de N. Gogol, „Fata fără zestre" de A. N. Ostrovski, „Nunta lui Krecinski" de Suhovo-Kobilin, „Platon Krecet" de A. Korneiciuk, „Liceenii" de K. Treniov.

Cercurile de studiu din cadrul Teatrului vor organiza, cu prilejul Lunii prieteniei romîno-sovietice, conferințe tratînd despre sprijinul teatrului sovietic în dezvoltarea teatrului romînesc pe linia realismului socialist.

Numeroase manifestări muzicale

Cu prilejul deschiderii Lunii prieteniei romîno-sovietice, cvartetul de coarde și soliști ai orchestrei Filarmonicei de Stat din București vor prezenta un concert festiv. Se vor executa: cvartetul de Șostakovici, Sonata pentru violoncel și pian de Miaskovski, Îduri de Glier, Rakov și Saporin.

În cursul Lunii prieteniei, soliști ai orchestrei Filarmonice vor prezenta concerte în ale căror programe sînt înscrise Sonata pentru pian de Prokofiev, piese pentru flaut de Arutiunian ș.a. Corul, cvartetul vocal și soliști ai Filarmonicei vor prezenta un program de cîntece de masă de compozitorii Zaharov, Alexandrov și Soloviov Sedoi.

Orchestra Filarmonicei de Stat din București va da un concert festiv, care va cuprinde, printre alte lucrări ale compozitorilor sovietici, simfonia a V-a de Șostakovici.

Întreceri sportive

Comitetul pentru Cultură Fizică și Sport organizează, în cinstea Lunii prieteniei și a zilei de 7 Noiembrie, competiția de masă — crosul „Să întîmpinăm 7 Noiembrie".

Această manifestare, care va începe în colectivele sportive, va evolua pe scară raională și regională și se va încheia cu faza republicană, atrăgînd sute de mii de tineri din orașe și sate.

A doua mare competiție închinată Lunii prieteniei o constituie „Ștafeta păcii".

Ștafeta va porni din comune, va străbate cuprinsul regiunii respective și va fi predată sportivilor din regiunea vecină, care o vor duce mai departe. La Iași, se va alcătui o delegație de sportivi din întreaga țară, care va înmîna la Ungheni sportivilor sovietici mesajul de prietenie al sportivilor noștri.

La Casa Prieteniei Romîno-Sovietice

Tradiționala sărbătoare a stimulat găsirea și introducerea unor forme noi, atractive și interesante. Astfel, se vor organiza „seri de creație", în cadrul cărora actori de frunte ai scenelor noastre, vor înfățișa oamenilor de teatru și publicului amator, procedee și mijloace ale artei lor în interpretarea pieselor de teatru ruse și sovietice.

În cinstea Lunii prieteniei se va inaugura ciclul de conferințe „Cele mai de seamă figuri de compozitori de muzică clasică rusă și sovietică". Conferințele, susținute de ilustrații muzicale, vor fi expuse de compozitori, critici muzicali și interpreți.

Actori de la teatrele din Capitală își vor da concursul la reușita serilor literar-muzicale ghicitoare. Piesele prezentate spre recunoaștere vor fi alese din literatura și muzica romînească, rusă și sovietică, iar cei ce vor întruni cele mai multe răspunsuri exacte vor fi recompensați cu premii.

Vizita delegației comerciale japoneze la Consiliul General A.R.L.U.S.

Sîmbătă 10 septembrie, domnul Minoru Tanabe, președintele Asociației pentru prietenia japono-sovietică, însoțit de domnul Keita Hijikata, director la Dokuritsu Eiga Co. Ltd., membri ai delegației comerciale japoneze care se află în țara noastră, au făcut o vizită la Consiliul General A.R.L.U.S.

Aici, oaspeții au avut o întrevedere cu tovarășii Octav Livezeanu, vicepreședinte al A.R.L.U.S.-ului, Eugen Rodan, secretar al A.R.L.U.S.-ului, și alți activiști ai A.R.L.U.S.-ului, interesîndu-se îndeaproape de activitatea Asociației romîne pentru legăturile de prietenie cu U.R.S.S. Totodată ei au împărtășit din experiența Asociației pentru prietenia japono-sovietică.

Schimburi de experiență organizate de A. R. L. U. S.

Cu prilejul unui schimb de experiență organizat de Asociația romînă pentru legăturile de prietenie cu U.R.S.S.-A.R.L.U.S., țara noastră a fost vizitată recent de Tadeusz Czyonczek, secretar al Asociației de prietenie polono-sovietice, de Hantos Ianos, secretar al Asociației pentru prietenia ungaro-sovietică, și Encio Slavov Ganev, membru al Consiliului Central al Asociațiilor de prietenie bulgaro-sovietice.

Oaspeții au vizitat numeroase întreprinderi, instituții de artă și cultură, unități socialiste ale agriculturii, unde s-au interesat îndeaproape de aspecte ale activității A.R.L.U.S.-ului în țara noastră.

În același scop, tov. Eugen Rodan, secretar al A.R.L.U.S.-ului, a vizitat recent R.P. Ungară.

Tov. Ion Moraru, secretar al Comitetului regional A.R.L.U.S. din Cluj, vizitează în prezent R.P. Polonă, iar tov. Leopold Minchievici, activist al A.R.L.U.S.-ului se află în R. P. Bulgaria.

Sfaturile specialiștilor sovietici

Sînt ultimele zile de vară. Peste zi, vremea e călduroasă iar cerul neașteptat de senin. Dar se arată și semnele toamnei. În sudul țării, ele se deslușesc în viile în pîrgă, și în lanurile de porumb care încep să se aurească. Mai spre nord, porumbul este încă verde — înalt și verde închis ca pădurea, însă dimineața soarele se ridică peste dealuri ca un ban roșietic, căci îi stă în cale o ceață deasă, înaltă și rece. Pe cîmpii, țăranii trebăluiesc de dimineața pînă seara. După ce au strîns și treierat grînele — hrana oamenilor, acum ei se îngrijesc îndeosebi de nutrețul animalelor. Recoltele de păioase au fost mari pretutindeni. Cum va fi oare rezerva de furaje? Cum vor fi rădăcinoasele? Depinde de lungimea toamnei. Rămîne porumbul, care e frumos. Dar frunzele uscate de porumb sînt o hrană săracă pentru vite. Mulți țărani se gîndesc cu grijă la apropierea zăpezii. Căci prea de multe ori, ce-au cîștigat vitele toamna, pierdeau peste iarnă. Alți țărani își fac alte socoteli. Vitele lor n-au să se teamă de foame peste iarnă, însă cum s-ar face ca ele să se îngrașe și peste iarnă ca în timpul verii, ca vacile să nu scadă producția? Așa se gîndesc cei mai mulți colectiviști, așa se gîndeau și colectiviștii de la „Drumul lui Lenin" din Livedea, regiunea București. Iar cînd, îndată după 23 august, au fost vizitați de tovarășul N. S. Hrușciov și de conducători ai partidului și guvernului nostru, ei, arătîndu-i oaspetelui sovietic gospodăria și povestindu-i succesele, i-au dezvăluit și frămîntarea lor. „— Cum izbutesc colhoznicii să întrețină bine animalele și peste iarnă?"—au întrebat unii. Tovarășul N. S. Hrușciov le-a arătat lanurile întinse de porumb, ca și cum le-ar fi spus: „aveți la îndemînă și pîinea, și cuțitul". Apoi le-a spus că oamenii agriculturii sovietice consideră porumbul drept cea mai prețioasă plantă furajeră, extind mult această cultură, o recoltează în faza de lapte-ceară a boabelor și o însilozează — știuleții de o parte, tulpinele de alta. I-a îndrumat pe colectiviști să însilozeze cît mai mult porumb. Colectiviștii au mulțumit pentru sfaturi și au făgăduit că le vor urma.

Nu după mult timp, colectiviștii din Livedea au primit vizita altor oameni sovietici. Erau: S. S. Praksin, candidat în științe agricole, F. I. Dubkovețki, președinte de colhoz, și inginerul N. S. Korobkin. Oaspeții sovietici, specialiști și inovatori vestiți în domeniul zootehniei, au îndrumat la față locului pe colectiviști, ajutîndu-i să-și construiască silozuri pentru porumb. La începutul săptămînii trecute, în prezența conducătorilor partidului și ai guvernului, a numeroși activiști de partid și de stat, colectiviști, ingineri zootehniști și agronomi veniți din regiunile București, Ploești, Constanța și Iași, oamenii de știință sovietici au făcut expuneri asupra problemelor însilozării porumbului, precum și o demonstrație practică. Numeroșii oaspeți ai colectiviștilor au putut vedea la lucru minunatele mașini sovietice: combina S.K.-2,6, care taie și toacă știuleții încărcîndu-i în camioane, combina K.U.-2, care recoltează separat știuleții de porumb și toacă tulpinele, mașina universală D.K.U.-1,2 pentru tocarea știuleților de porumb.

Ziua următoare, miercuri, specialiștii sovietici în domeniul agriculturii au sosit la Timișoara și au făcut expuneri și o demonstrație practică asupra însilozării separate a porumbului la G.A.S. Sînandrei, în fața unor participanți din regiunile Timișoara, Craiova, Arad, Oradea. A treia zi, joi, oaspeții sovietici s-au întîlnit la secția din Iclod a G.A.S. Gherla cu cameni ai agriculturii din regiunile Cluj, Baia Mare, Hunedoara, Stalin și Regiunea Autonomă Maghiară. Sîmbăta trecută, ei au avut o consfătuire la Institutul de cercetări zootehnice din București cu specialiștii în creșterea animalelor și organizarea bazei furajere din Ministerul Agriculturii și Silviculturii și din instituțiile științifice din Capitală. La începutul acestei săptămîni, delegații sovietici au făcut noi demonstrații practice la Adigjea, în regiunea Constanța și la Dulcești, raionul Roman.

La G.A.S. Sînandrei, raionul Timișoara, delegații sovietici răspund întrebărilor puse de participanți. La microfon, A. A. Berezovski, candidat în științe agricole. În dreapta, în primul plan, S. S. Praksin, candidat în științe agricole, șeful delegației, iar în planul al doilea, inginerul N. S. Korobkin.

Ar fi greu să numeri miile de kilometri străbătuți de solii trimiși de poporul sovietic pentru a ne ajuta să rezolvăm problema fundamentală a creșterii animalelor: asigurarea bazei furajere pentru iarna viitoare. Într-o zi, erau într-un colț de țară, într-altă zi, în altul. Călătoreau deobicei în cursul nopții. Apoi, de dimineața pînă seara, cu o energie neobosită, vizitau lanurile de porumb, făceau expuneri, demonstrații practice și răspundeau la zeci și zeci de întrebări pe care le puneau participanții.

Aducînd oamenilor muncii din agricultura țării noastre salutul colhoznicilor și al tuturor lucrătorilor agriculturii sovietice, șeful delegației S. S. Praksin a spus: „Dați-mi voie să vă urez succese mari în munca de toate zilele. Oamenii de știință și fruntașii agriculturii sovietice sînt gata să vă comunice toată știința și experiența lor, pentru a vă ajuta în lupta voastră pentru binele poporului".

În discuții, cum era și firesc, problema asigurării bazei furajere a fost integrată în ansamblul de probleme ale gospodăriei socialiste. Referatul Eroului Muncii Socialiste F. I. Dubkovețki a înfățișat bunăstarea, dezvoltarea rapidă a colhozului, locul important pe care îl ocupă creșterea vitelor în munca colhoznicilor și a insistat asupra necesității atragerii largi a colhoznicilor la conducerea treburilor gospodăriei obștești. Răspunzînd întrebărilor puse de colectiviști, oaspeții sovietici au arătat că arturile agricole repartizează colhoznicilor ca plată a zilelor-muncă și furaj însilozat, pentru hrănirea vitelor proprietate personală.

Bazîndu-se pe larga experiență a colhozurilor și sovhozurilor, candidatul în științe agricole S. S. Praksin a arătat că porumbul însilozat separat în stadiul de lapte-ceară este cel mai productiv, mai avantajos și mai eficace furaj. De aceea, urmînd hotărîrile C.C. al P.C.U.S., colhozurile și sovhozurile au mărit numai în ultimul an de 5 ori față de 1953 suprafețele însămînțate cu porumb. Sfaturi amănunțite a dat apoi vorbitorul în ce privește cultura porumbului furajer, recoltarea lui separată — știuleți și coceni — în stadiul de lapte-ceară, organizarea tăiatului, transportului și însilozării plantelor — măsuri care vor asigura folosirea completă a tuturor posibilităților oferite de această cultură minunată.

Inginerul șef N. S. Korobkin a dat prețioase îndrumări în ce privește construcția silozurilor, recomandînd pentru condițiile țării noastre instalațiile de siloz îngropate și semiîngropate, precum și șanțurile, făcute cu capacitate cît mai mare și cît mai trainice, de preferință din materiale locale.

Candidatul în științe agricole A. A. Berezovski a expus pe larg și, răspunzînd la numeroase întrebări, a dat explicații suplimentare asupra însilozării.

Sfaturile specialiștilor sovietici au fost ascultate cu cel mai mare interes de numeroșii ingineri zootehniști și agronomi, colectiviști, activiști de partid și de stat care au fost invitați la aceste discuții și demonstrații practice. Ei au hotărît să efectueze astfel de demonstrații în regiunile și raioanele lor, astfel ca fiecare gospodărie agricolă să însilozeze în bune condiții cît mai mult porumb. Demn de remarcat este faptul că la aceste întîlniri cu specialiștii sovietici au participat, pe lîngă invitați, alți mulți lucrători din agricultură — țărani muncitori, ingineri, tehnicieni. Pionierii au așternut drumul oaspeților cu flori. Ca și în alte părți, țăranii muncitori din Iclod, raionul Gherla, aflînd de venirea delegației sovietice, și-au împodobit porțile cu covoare și flori, au întîmpinat pe oaspeți sărbătorește, apoi le-au urmărit cu atenție cuvîntul. Pot oare și țăranii muncitori individuali să însilozeze porumb? Specialiștii sovietici au arătat că și țăranii muncitori individuali, dispunînd de mijloace tehnice mai simple, pot efectua, cu bune rezultate, însilozarea.

Oaspeții au atras atenția asupra unor minunate soiuri de porumb care cresc în țara noastră relevînd însemnătatea răspîndirii lor și, în general, au relevat marile posibilități și perspective ale agriculturii noastre socialiste.

Miile de țărani, specialiști, ingineri și tehnicieni, care s-au întîlnit cu delegații sovietici le-au mulțumit călduros pentru vizită și pentru prețioasele lor sfaturi, angajîndu-se să însilozeze cît mai mult porumb, să folosească cu cel mai mare randament mașinile, să aplice just, încă de la început, metodele sovietice de însilozare și să asigure răspîndirea lor rapidă.

DUMITRU CANDIN

Turiști romîni se pregătesc pentru excursia în U.R.S.S.

Care cititor, răsfoind ziarele din 14 septembrie, nu și-a oprit cu interes privirea asupra informației care anunța că oficiul național de turism „Carpați" organizează excursii în U.R.S.S.? „...Primele excursii vor fi organizate în cursul lunilor septembrie și octombrie. ...Turiștii romîni vor vizita în Uniunea Sovietică Moscova, împrejurimile ei și Expoziția agricolă unională".

Această știre a stîrnit un interes deosebit în rîndul celor mai diferite categorii de cetățeni ai patriei noastre. Numeroși au fost aceia care au dorit să se informeze printre primii asupra condițiilor de plecare.

★

...Oficiul național de turism „Carpați" își începe activitatea la ora 9 dimineața. Dar încă cu mult timp înainte de această oră, încăperea spațioasă a biroului de excursii din Calea Victoriei 112, unde funcționează în mod provizoriu oficiul național de turism, era plină de cei dornici să afle cît mai multe amănunte în legătură cu plecarea.

Telefonul sună într-una. Abia reușește funcționara să răspundă și să pună receptorul în furcă, și-i nevoită să-l ridice iar.

— Alo!... Da, oficiul național de turism. Da, se fac excursii în Uniunea Sovietică. Cu plăcere vă dăm toate informațiile...

Puțini dintre acei care se află la oficiul de turism pentru a se interesa de excursia în U.R.S.S. se cunosc. Dar faptul acesta nu-i împiedică să discute, ca niște buni prieteni.

— Primul grup pleacă în jurul lui 25 septembrie? Perfect! Am tot timpul — se bucură Elvira Florea. Știți, soțul meu se află la studii la Moscova — continuă ea, adresîndu-se cuiva de alături. Vreau să-l anunț din timp că vin.

— O să-i faceți o mare surpriză.

— Într-adevăr. Vă rog să-mi spuneți, — se adresează ea funcționarului — se poate să luăm și copii?

— Bine înțeles.

— Auzi, Cornel? Mergem la tăticul spuse plină de bucurie Elvira Florea băiețașului ei.

Între cei care se interesează de condițiile plecării se află și Ion Rotaru, aspirant la facultatea de filologie din București.

— De mult doresc să vizitez Moscova. Atîta am citit despre Moscova încît am reușit să-mi formez o imagine clară pe care deocamdată o văd cu ochii minții. Și iată că acum am posibilitatea să vizitez Moscova — spune el prietenului său, laborantul Marcel Grigoriu.

— Pe mine mă interesează mult viața muzicală a Moscovei — spune la rîndul său acesta. Prima vizită o voi face în sala de concert Ceaikovski. Îți dai seama? Să asist la un concert în sala Ceaikovski!

— Eu nu sînt bucureștean. Mă aflu aici în delegație. Lucrez la I.P.R.O.F.I.L.-Măgura Codlei. La noi sînt mulți care vor să plece în Uniunea Sovietică. Îmi închipui ce interes a produs acolo știrea că încep excursiile în U.R.S.S. Cînd mă întorc, o să mă ia pe sus ca să le dau toate amănuntele. Așa că trebuie să aflu tot — povestește un bărbat cocheș, de statură mijlocie, interlocutorului său.

Tehnicianul de la Măgura Codlei se îndreptă spre ghișeu. Aici, pe masa lungă se află la dispoziția celor interesați prospecte cu condițiile plecării în U.R.S.S. Dar nu este chiar așa de ușor să ajungi la ele! Zeci de cetățeni le studiază cu interes. Resemnat, tehnicianul a hotărît să aștepte. Dar îi vine în ajutor un funcționar al oficiului, care-i propune:

— Dacă vă grăbiți, vă putem da verbal toate informațiile.

În jurul lui se adună îndată un grup numeros. Toți ascultă atent, își notează diferite date, pun întrebări.

— Ce intră în costul călătoriei?

— Absolut tot. Drumul dus și întors, care se va face cu vagoane de dormit, cazarea în cele mai bune condiții, masă, vizitarea Moscovei și a împrejurimilor ei, pînă și distracțiile.

— Tovarășe Ghițescu, la telefon!... — strigă cineva.

Funcționarul vorbește îndelung la telefon, dînd informații amănunțite asupra plecării.

— Cei de la revista „Probleme economice" vor să plece în grup. Se interesează în mod deosebit de vizitarea Expoziției agricole unionale. De! E specificul lor de muncă — ne spune el după ce termină convorbirea.

La oficiul național de turism „Carpați" vin mereu alte și alte grupuri de oameni. Pe toți îi interesează condițiile plecării în Uniunea Sovietică.

Iar pe stradă, în fața vitrinei oficiului, în care sînt expuse prospectele privitoare la excursia în U.R.S.S., se adună numeroși pietoni care le citesc cu interes.

IULIA SCUTARU

Un cîntec răsună pe Dunăre

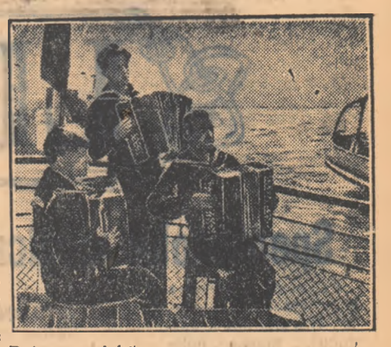

Ziua și noaptea, navele Societății Sovietice de Navigație pe Dunăre brăzdează apele bătrînului fluviu, transportînd diferite mărfuri. Baza flotei comerciale sovietice pe Dunăre este portul Izmail.

...Iată, trece un vapor nu prea mare, sub pavilion sovietic. El virează spre cheiurile portului și peste puțin timp se poate desluși chiar și cu ochiul liber numele scris pe bordul lui: „Petrozavodsk".

Echipajul acestui vapor pare, la prima vedere, unul dintre cele mai obișnuite: un căpitan, un secund, un șef de echipaj, mașiniști, fochiști, un radio-telegrafist, matrozi. În timpul cursei, fiecare își vede de meseria lui. Dar la escală, toți se adună laolaltă și de astă dată echipajul nu mai este condus de căpitan, ci... de dirijor. Ce-i asta? O echipă obișnuită de artiști amatori? Nu! Toți cei ce se află pe vasul „Petrozavodsk" mai au, în afară de specialitatea lor, încă una: unii sînt instrumentiști, alții coriști, alții dansatori, și alcătuiesc laolaltă ansamblul de cîntece și dansuri al Societății Sovietice de Navigație pe Dunăre.

Ansamblul s-a înființat în 1949. În componența lui au intrat cei mai destoinici comsomoliști, membri ai echipelor artistice de pe vasele comerciale: cîntăreți, dansatori, muzicanți. La început, formau un mic colectiv, care avea drept bază plutitoare șalupa „Dunaeț". Cu timpul, formația se completă cu noi și talentați membri. Mica șalupă deveni neîncăpătoare. Atunci, la dispoziția ansamblului fu pus vaporul „Petrozavodsk".

Ansamblul concertează nu numai în fața echipajelor vaselor sovietice care fac curse pe Dunăre, dar și în fața locuitorilor orașelor țărilor de democrație populară. Anul trecut, ansamblul a dat o sută patruzeci de concerte, anul acesta — peste cincizeci de concerte.

Colectivul ansamblului lucrează mult și sistematic, completîndu-și repertoriul. Programele concertelor sale cuprind coruri, numere de solo vocal, instrumental și de dans, duete și cvartete de canto și instrumentale, dansuri în grup. „Călușarii" — un dans popular romînesc — executat de matrozul Anatoli Kovalenko, fochiștii Ivan Polianciko, Vasili Osadcenko, Pavel Dmitrenko și alții se bucură de un bine meritat succes. Radiotelegrafistul Serghei Smorodin cîntă cu măiestrie la balan. Matrozul Aleksandr Tarasenko și mașinistul Boris Șekoldin execută cu multă artă un fragment vocal și de dans din opereta lui Dunaevski „Vînt de libertate". Programul mai cuprinde multe alte numere interesante. Nu în zadar, în fiecare port în care staționat vaporul, se vorbește despre concertele ansamblului, se așteaptă cu nerăbdare spectacolele lui.

...Din port în port, plutește pe Dunăre vaporul „Petrozavodsk". Și, ca o pasăre cu aripile larg deschise, zboară deasupra întinsului fluviu un cîntec:

Vasele brăzdează marea
Valul lunecă încet.
Stau în port comsomoliștii,
Marinarii Mării Negre,
Falnic tineret!

Nuntă la Novaia Kahovka

Într-una din zile, mulți dintre constructorii barajului Novaia Kahovka au primit invitații cu următorul cuprins: „Stimate tovarășe, Comitetul organizației de comsomol de la direcția construcției barajului vă invită la nunta lui Boris Sadovski și a Verei Șulghina".

Boris și Vera lucrează la unul din șantierele hidrocentralei de la Kahovka. Acolo, în mijlocul uriașului colectiv strîns unit, s-au cunoscut, s-au îndrăgit și au hotărît să se căsătorească. Boris Sadovski este unul din cei mai buni betoniști ai șantierului și îndeplinește în mod obișnuit cîte două-trei norme într-un schimb. Și Vera Șulghina este mult apreciată de către constructori. După terminarea școlii medii, ea a absolvit cursurile speciale pentru laboranți. Astăzi este inspector betonist, funcție de seamă pe un șantier de construcții.

Invitații, plini de voioșie, i-au întîmpinat pe tinerii căsătoriți în acordurile muzicii.

După urările de fericire, tinerilor li s-a înmînat o cheie, — cheia noului apartament spațios și luminos, în care urmau să se mute. Apoi comsomoliștii de la construcția barajului le-au oferit în dar mobila pentru sufragerie. Alți prieteni și prietene au oferit Verei și lui Boris nenumărate obiecte folositoare gospodăriei.

Apoi cu toții s-au așezat la masă. Închinînd paharul, Grigori Ivanovici Șepilkin, secretarul organizației de partid a construcției, a deschis petrecerea urînd tinerilor căsătoriți mulți ani fericiți și un cămin îmbelșugat, din care să nu lipsească copiii. Petrecerea a continuat pînă noaptea tîrziu.

În stațiunile de odihnă

În stațiunile balneo-climaterice din U. R. S. S. sezonul continuă. Marea și soarele din sud, izvoarele minerale și băile de nămol, clima regiunilor subtropicale și a celor de semideșert, pădurile de conifere și aerul de munte — toate darurile naturii sînt puse la dispoziția oamenilor muncii, pentru fortificarea sănătății lor.

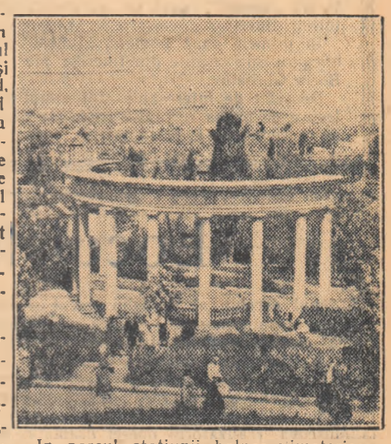

În parcul stațiunii balneo-climaterice Kislovodsk

În Uniunea Sovietică, se lărgește neîncetat rețeaua de sanatorii și case de odihnă. Și în cursul acestui an, s-au construit numeroase clădiri noi.

În orașul Soci, care este și stațiune balneară, se înalță sanatorii pentru metalurgiști, pentru lucrătorii din industria chimică, alimentară, forestieră și a hîrtiei, ca și pentru cei din comerț și transportul feroviar. În Gruzia, Armenia și Ucraina, se construiesc zeci de sanatorii și case de odihnă. În Uzbekistan, au fost puse la dispoziția oamenilor muncii noi stațiuni balneare.

Tot mai frumoasă și mai plină de animație devine Crimeea. În ultimii ani, s-au reconstruit multe orașe din această peninsulă. Au fost restaurate și construite din nou zeci de sanatorii-palate, printre care sanatoriile „Livadia" și „Belorusia". În momentul de față, se clădesc sanatorii noi la Ialta, Livadia, Mișhor, Evpatoria. Se reconstruiește marele spital cu băi de nămol „Moinaki" din Evpatoria. S-a construit lacul de acumulare din Simferopol cu o plajă minunată, cu stații de îmbarcațiuni și pavilioane.

Sute de milioane ruble sînt alocate pentru reconstrucția și înfrumusețarea stațiunilor balneo-climaterice din Crimeea. Au fost create organizații speciale care se ocupă cu lucrările de construcție și care au sarcina ca în decurs de cîțiva ani, să înalțe nu numai sanatorii noi, ci și hoteluri, pensiuni, teatre de vară, cantine dietetice, să îmbunătățească șoselele existente și să construiască altele noi.

Au fost reamenajate și renumitele stațiuni de ape minerale. De pildă, la Kislovodsk au fost reparate băile de narzan. Mari lucrări de reconstrucție s-au efectuat la Essentuki.

Pentru anii următori, în afară de construirea unor sanatorii și a unor hoteluri noi la Kislovodsk, Essentuki și Jeleznovodsk, se prevede reconstruirea hotelului „Mașuk" din Piatigorsk, precum și construirea, în aceste orașe, a unor noi restaurante, cantine, cafenele, magazine și a unui mare număr de întreprinderi de deservire a populației.

În U.R.S.S., se dezvoltă nu numai stațiunile balneo-climaterice de însemnătate unională, ci și cele locale. Vestita stațiune Staraia Rusa din regiunea Novgorod dăinuie de peste 120 de ani. În timpul ultimului război, această stațiune a fost complet distrusă. Acum, s-a construit aici un sanatoriu cu laboratoare și cabinete, la dispoziția căruia se află izvoarele de ape minerale, un lac pentru băi de nămol și un parc imens.

Sanatoriile și casele de odihnă din Uniunea Sovietică adăpostesc anul acesta peste cinci milioane de oameni. Zeci de mii de oameni ai muncii vin în aceste zile să-și caute sănătatea pe baza foilor de tratament. Mulți din ei călătoresc spre stațiuni în mașini proprii, unii cu autobusele care fac cursa Moscova-Simferopol, alții cu vapoarele pe mări și fluvii.

Spre a deservi pe cei ce pleacă la băi și pe turiști, în numeroase localități s-au deschis anul acesta cantine, restaurante, cafenele și s-a mărit numărul policlinicilor din stațiunile balneo-climaterice.

LITERATURĂ-ARTĂ-ȘTIINȚĂ

Spectacolul muzical în Uniunea Sovietică

ION DACIAN
artist emerit al R.P.R.
laureat al Premiului de Stat

Priveam Moscova prin fereastra avionului. Din înălțimea văzduhului, marile bulevarde păreau aidoma unor fluvii care-și poartă apele înspumate în toate direcțiile. Universitatea „Lomonosov" de pe Colinele Lenin se înalță în toată măreția ei, iar rubinul stelei de pe Kremlin străjuiește bolta cerească. Moscova, inima țării sovietice, te uimește prin frumusețea ei.

Am căutat, firește, să folosesc din plin timpul șederii mele în capitala U.R.S.S. pentru a vedea și a cunoaște cît mai multe lucruri. M-am plimbat pe străzile largi ale Moscovei, care freamătă la orice oră din zi sau din noapte, am vizitat muzeele și celebrele galerii de artă, care adăpostesc atîtea opere geniale, m-am oprit îndelung în fața monumentelor istorice, care evocă pagini de nepieritoare glorie...

Dar cele mai multe ore le-am dăruit teatrului sovietic — de la care venisem să învăț. Și amintirea acestor ore în care am încercat cu intensitate necunoscută pînă atunci cele mai înalte emoții artistice, stăruie vie în sufletul meu.

...Luminile candelabrelor se stingeau încet. Răsuflarea întregii săli parcă se oprea odată cu dezlănțuirea primelor acorduri. Aci, în sălile de concert, la spectacolele de operă sau operetă, mi-am dat seama și mai bine la ce înălțime nebănuită a ajuns arta sovietică.

Muzica în Uniunea Sovietică este o problemă de stat, o problemă a întregului popor. Este firesc deci ca în fața unui bun obștesc întregul popor să-și manifeste exigența. Și atunci cînd unii compozitori nu exprimau în temele lor esența reală a societății socialiste Partidul Comunist al Uniunii Sovietice a intervenit cu hotărîre. Le-a arătat, și lui Miaskovski, și lui Șostakovici, Șebalin sau Popov, și altor muzicieni că s-au abătut — poate fără voia lor — de la estetica realismului socialist. Îndrumarea plină de grijă a partidului este factorul hotărîtor care asigură dezvoltarea cu succes a muzicii sovietice.

De acest mare adevăr mi-am dat seama cînd am luat parte ca spectator la diferite manifestări muzicale. Am asistat, printre altele, la reprezentarea operei „Iolanta" la filiala Teatrului Mare de operă și balet din Moscova. Opera este creația lui Ceaikovski, care a abordat cu atîta inepuizabilă forță toate genurile — de la muzica de cameră, simfonii și poeme simfonice, la cantate, coruri, piese instrumentale și opere dramatice. Rolul Iolantei este foarte greu. Iolanta este oarbă și interpretarea cere o dramatizare puternică. Eroina se mișcă pe scenă cu o siguranță care te impresionează. Orice urmă de naturalism ar fi răsfrînt în sală, în cel mai bun caz, un sentiment oarecare de milă. Concepția lui Stanislavski după care teatrul nu este fotografia realității, ci prezentarea ei într-o formă care să redea corect emoția necesară — a ajutat regiei să treacă cu succes acest examen greu. Succesul operei lui Ceaikovski a fost asigurat de întregul colectiv. Frazarea muzicală, dicțiunea, impostația vocală, orchestra care a acompaniat perfect, au susținut cu măiestrie rolul greu al Iolantei.

Aceeași apreciere aș putea-o face pentru fiecare spectacol muzical pe care l-am ascultat în Uniunea Sovietică: opera eroismului rus „Ivan Susanin", baletul după poemul lui Pușkin „Călărețul de aramă", „Isabela" sau „Lacul lebedelor"... Nu știi ce să admiri mai mult: regia tehnică sau unitatea impresionantă a baletului, măiestria lui. Unele sînt mai minunate decît altele.

Cum era și firesc, operetei și problemelor ei i-am acordat un studiu mai amănunțit. În Uniunea Sovietică, acest gen muzical se află în centrul unei preocupări deosebite.

Ce trebuie să fie opereta? Are ea un specific al ei? Se poate „șterge praful" de pe opereta clasică? Și, mai ales, genul operetei mai trebuie abordat? Tuturor acestor întrebări și multor altora muzicologii sovietici le-au dat răspuns clar. Opereta, în care muzica, dansul și cuvîntul se contopesc într-o singură formă artistică, are mare posibilitate de a fi accesibilă celor mai largi mase populare. Prin tematica ei tinerească, prin spiritul ei, prin însăși viața adevărată pe care o prezintă, opereta și-a cîștigat dragostea poporului. Ca în orice gen muzical, și în operetă trebuie să existe concordanță între formă și conținut. „Acomodarea" unui text nou la o muzică clasică devine un non sens, duce la eșec sigur. Viața oferă suficiente teme pentru noi și noi operete. Aceasta o dovedesc creațiile sovietice de acest gen.

Vizita făcută în U.R.S.S. în primăvara trecută, va rămîne neștearsă în amintirea mea. Ospitalitatea sovietică am simțit-o tot timpul — de la călătorul din metrou, care prin zîmbetul lui mă făcea să mă simt mai puțin străin, de la vecinul din sala de concert, gata să-mi dea cele mai mici amănunte pentru a înțelege mai bine spectacolul, pînă la directorul Teatrului muzical sau la colegul de artă Skorobogatov, artist al poporului, din Leningrad...

În U.R.S.S. am putut să-mi dau seama și mai bine că spectacolul muzical sovietic suie culmile înaltei realizări de artă.

LEV STEKOLNIKOV

Dacă aripi de vînt...

Dacă aripi de vînt mișcă tufele-n tremur,
Dacă-adie-o mireznă de sălbatecă floare,
Eu tresar, și te-aud, și din nou mă cutremur,
Amintindu-mi de risu-ți și de-a ta răsuflare.

Dacă trec iar pîrîul, unde vechea răchită
Despletește-n șuvițe unda lin unduindă,
Parcă văd în adînc ochii tăi verzi, iubită,
Și subțirile-ți mîini în a apei oglindă.

Da, de tine, iubito, n-am unde m-ascunde.
Ești crîngul!
Ești stepa-n amiază!
Ești vînt pe coline!
Ești soarele meu! Luminează-mi!
Ești lumea întreagă, ești tot pentru mine!

* * *

Cînd prin vîntul de toamnă-n grădină,
Fugi zglobie-ntr-o rochie senină —
Mlădioasă îmi pari ca o mladă.

Ochii-ți sînt luminoși, și pe creștet
Frunze cad, răsucindu-se veșted,
La picioare ca stele să-ți cadă...

Se oprește uimitu-mi răsuflet.
Simt lumină și umbră prin suflet...
Ale inimii calde bătăi de ce număr?

Voi ști oare-n furtuna ce-ngheață,
În clipita cea grea pentru viață —
Să te apăr cu puternicu-mi umăr?

În romînește de GEORGE DAN

O nouă revistă literară sovietică

În Uniunea Sovietică a apărut o nouă revistă literar-artistică și social-politică „Inostrannaia literatura" („Literatura străină"). Revista își propune să facă cunoscute cititorului sovietic cele mai bune creații ale literaturii străine clasice și contemporane.

Numărul 2 al revistei, a cărei copertă o reproducem, are un conținut variat, în care creația diferiților scriitori străini este bogat reprezentată. Revista publică „Poezii despre război și pace" de Johannes Becher, versuri din clasicul poeziei chineze Du Fu și din poezia clasică coreeană, nuvele de E. Caldwell, o povestire a scriitorului polonez Tadeusz Borovski.

În același număr au apărut primele capitole din romanul „Speranza" al scriitoarei italiene S. M. Bonfanti și continuarea romanului „Pierrette Amable" al lui Roger Vaillant. Articolul lui E. Truscenko este închinat lui Henri Barbusse, iar articolul lui B. Bealik vorbește despre cartea lui A. Lefevre „Contribution á l'esthétique".

Revista publică o seamă de recenzii, printre care materialul lui V. Admori și T. Silman despre povestirile lui H. C. Andersen, al lui R. Samarin asupra cărții lui M. Treskunov despre Victor Hugo ș.a., diferite scrisori ale scriitorilor de peste hotare, printre care și aceea a scriitorului romîn Cicerone Theodorescu „Scriitorul și cartea, la noi".

A. Ventlova semnează un articol despre Thomas Mann, scriitorul american David Platt scrie despre conferințele de la universitatea din Columbia, iar materialul publicistic al lui S. F. Powel este intitulat „Bomba cu hidrogen și viitorul omenirii".

Rubrica „Printre cărți" cuprinde scurte prezentări ale celor mai noi cărți ale scriitorilor progresiști din diferite țări.

Filme noi

„Zvăpăiata"

Pe ecranele cinematografelor noastre va fi prezentată în curînd o nouă producție în culori a studioului „Mosfilm", „Zvăpăiata". Realizat după cunoscuta povestire cu același nume a lui A. P. Cehov, filmul înfățișează spectatorului drama unui om integru, medicul Dimov.

Cîntăreți la modă, violonceliști virtuoși și scriitori cunoscuți... aceasta este societatea aleasă și veselă care populează suloanele Olgăi Dimova, indiferentă față de preocupările și frămîntările soțului ei. Ahtiată după petreceri, ea nu-și poate înțelege soțul, intensa lui viață spirituală și noblețea sufletească, de care-și dă seama abia în momentul morții acestuia, din cuvintele colegilor săi de muncă.

Rolul Olgăi Dimova este interpretat cu mult talent de actrița L. Țelikovskaia. Rolul medicului Dimov e interpretat de actorul S. Bondarciuk, artist al poporului din U.R.S.S.

Realizat de regizorul S. Samsonov, care și-a făcut cu acest film debutul, filmul constituie un mare succes al cinematografiei sovietice.

La Festivalul filmului ce s-a desfășurat recent la Veneția, unde i s-a atribuit premiul I, filmul „Zvăpăiata" s-a bucurat de un mare succes. Calitatea superioară a regiei, tehnica montării și jocul actorilor au fost elogios subliniate de presa străină.

„Acest film tehnicolor — a scris ziarul „Arbeiderbladet" din Oslo — a constituit un nou triumf al rușilor. Jocul artiștilor întrece tot ce am văzut pînă în prezent la Festival. Imaginile sînt atît de frumoase încît, chiar după terminarea filmului, spectatorii au continuat să aplaude".

Casa-muzeu „F. M. Dostoevski"

În fosta locuință a lui F. M. Dostoevski de pe strada Novaia Bojenka — azi Dostoevski, din Moscova, transformată în Casă-muzeu, s-a deschis o expoziție închinată vieții și creației marelui scriitor rus.

Printre materialele expuse se pot vedea: fotografii ale familiei scriitorului, cărți de Pușkin, Karamzin, Walter Scott, Schiller pe care el le-a citit cu pasiune în tinerețe; prima lucrare tipărită a tînărului Dostoevski — traducerea „Eugeniei Grandet" de Balzac, scrisori care mărturisesc legătura scriitorului cu Nekrasov, Turghenev, Belinski, Panaev ș.a.

Materialele expuse oferă posibilitatea de a înțelege mai bine moștenirea literară a lui F. M. Dostoevski și de a aprecia just atît laturile pozitive cît și cele slabe ale acestui mare talent.

Expoziția a fost vizitată de numeroși oaspeți din Canada, S.U.A., Anglia, Franța, India, Mexic, Polonia și alte țări, care au venit în excursie în Uniunea Sovietică. Cartea de impresii a expoziției conține multe aprecieri elogioase la adresa expoziției și cuvinte pline de admirație despre creația lui Dostoevski.

Carnet

„Romeo și Julieta" la Verona

La sărbătoarea tradițională „Maiul Florentin", ce se desfășoară anual la Florența, s-au dat o serie de spectacole cu baletul „Romeo și Julieta" al compozitorului sovietic Serghei Prokofiev. Baletul a fost interpretat de artiști ai Teatrului „La Scala" din Milano. Același balet a fost reluat la Verona și prezentat pe o scenă improvizată în piața din Verona, unde se desfășoară acțiunea vestitei tragedii a lui Shakespeare. Cunoscuți artiști italieni au interpretat cu succes pe eroii principali; baletul s-a bucurat de mult succes.

„Iunost"

În Uniunea Sovietică a apărut revista literară „Iunost", care se adresează cititorilor tineri.

În primele două numere, „Iunost" publică scrisori inedite din tinerețe ale lui Boris Gorbatov.

Deosebit de interesante sînt amintirile, legate de prima revoluție rusă, ale bătrînului comunist I. T. Iahnovski.

„Povestirile despre pămînturile desțelenite" ale lui A. Zlobin, reportajele „Viața independentă" de A. Sevin și „În pragul vieții" de N. Rosiiski și I. Peșkin, precum și alte materiale sînt închinate educației caracterelor, faptelor de eroism în muncă ale tineretului. Eroul Uniunii Sovietice I. N. Kojedub semnează articolul „Despre lucrul cel mai de seamă", răspuns la scrisorile tinerilor ce vor să devină aviatori.

Revista publică de asemenea o povestire a cercetătorului norvegian T. Hejerdad — însemnările unui călător care pentru a dovedi temeinicia concepțiilor sale științifice a străbătut Oceanul Pacific pe o plută. Străduindu-se să înfățișeze cititorilor săi diferite țări, precum și literatura altor popoare „Iunost" publică reportajul lui V. Kojevnikov despre călătoria sa în India, un basm indonezian ș.a.

Nuvelele „Patru zile pe „Sokol" de V. Bankin, „La un capăt e un vierme" de Vanda Vasilevskaia, povestirea dramatică sportivă „Campionul lumii" de Iuri Naghibin ș.a. îmbogățesc paginile revistei cu materiale interesante.

Filme tehnico-științifice

Studioul de filme științifico-populare din Kiev pregătește o seamă de producții cinematografice închinate progresului tehnic și dezvoltării diferitelor ramuri ale industriei, transportului și construcției în U.R.S.S.

Astfel, la cererea Ministerului Industriei Carbonifere, au fost realizate cîteva filme cu teme din munca în minele de cărbuni; a fost turnat și un film despre metodele înaintate întrebuințate în extracția minereului de fier din bazinul Krivoirog. O serie de filme sînt închinate problemelor de construcție și metodelor noi de reparație a locomotivelor.

Însemnări

Schimburile culturale

Caracteristic pentru „spiritul Genevei" este, între altele, tendința de apropiere între popoare. Oamenii din diferite țări ale Asiei — continent izolat de restul lumii pînă nu demult, — din cele două Americi, din diferite țări ale Europei, caută să se înțeleagă unii cu alții, găsesc un limbaj comun și leagă relații culturale. Cetățeni ai celor mai depărtate state se împrietenesc în timpul conferințelor internaționale — discutînd cu inima deschisă pe culuarele sălilor de întrunire, la recepții, în plimbări pe străzi.

Corespondenții ziarelor sovietice au relatat, de pildă, atmosfera prietenească de la conferința interparlamentară care a avut loc de curînd la Helsinki. Pe cînd în restul Europei era timp ploios, în capitala Finlandei — așezată pe țărmul nordic al Mării Baltice și apărată din trei părți de păduri — a fost o vreme caldă, ca-n țările meridionale, cum nu s-a pomenit pe acolo de zeci de ani. Participanții la conferință au profitat de această vreme frumoasă și au făcut multe plimbări și excursii, schimbînd păreri și impresii, invitîndu-se să-și viziteze reciproc țările. Pe drept cuvînt un parlamentar a remarcat că în sala rotundă a conferinței de la Helsinki adia spiritul nou și proaspăt al Genevei.

În urma vizitei scriitorului sovietic Marșak la Londra, un scriitor și parlamentar britanic i-a întors vizita la Moscova, pe care o mai văzuse în 1930-1932 și 1952. A găsit-o mult schimbată, chiar în comparație cu Moscova din 1952. „S-au ridicat case noi, — a spus el într-o convorbire cu ziariștii — străzile s-au lărgit, transportul în oraș s-a îmbunătățit în chip minunat. În magazine se găsesc mărfuri de calitate superioară, oamenii se îmbracă mai bine". La despărțire, scriitorul britanic a spus: „Acum, lucrul principal este să lucrăm ca să învingă cauza păcii".

Strîngerea legăturilor dintre oameni ajută la întărirea relațiilor dintre popoare. Uniunea Sovietică are și în această privință inițiativa, trimițînd în multe țări artiști de teatru, operă și balet, dirijori și interpreți, coruri și ansambluri care execută cîntece și dansuri populare. Manifestările sovietice de înaltă artă au stîrnit admirația tuturor.

Artiștii sovietici se află acum, sau sînt pe cale de a da reprezentații în viitorul cel mai apropiat, în Liban, Siria, China (după spectacolele din Iugoslavia și din Bulgaria), Canada, Franța, Danemarca, Statele Unite, Suedia, Belgia, Olanda etc.

Dar nu numai ansambluri sovietice vor da reprezentații pe scene străine; artiști sovietici vor lua parte la spectacole de operă sau de balet în cadrul colectivelor din alte țări — de pildă: din Franța, Finlanda, Suedia, Republica Democrată Germană etc.

Pictorii și sculptorii sovietici vor participa la expoziții de artă plastică din Bulgaria, Siria, Suedia etc.

La rîndul ei, Moscova primește cu drag oaste pe ambasadorii artei celorlalte popoare. Nu de mult, un ansamblu iugoslav a dat în Uniunea Sovietică mai multe spectacole cu dansuri și cîntece populare. În ultimul timp, două ansambluri cehoslovace au dat reprezentații în Uniunea Sovietică: unul de estradă și altul de dansuri și de cîntece.

În Uniunea Sovietică au sosit muzicieni din Brazilia. Printre ei se află compozitori, dirijori, cîntăreți și virtuoși ai viorarei. Spectacolele lor s-au bucurat de un mare succes — ceea ce arată că depărtarea nu-i o piedică în aprecierea manifestărilor de artă, cînd la mijloc se află simpatia popoarelor, dorința de a se înțelege și prețuire artistică.

Un dirijor brazilian care a condus orchestre în Statele Unite, Franța și Italia, după ce a dirijat orchestra simfonică de stat din U.R.S.S. și orchestra comitetului de radio din Moscova — a declarat că socotește aceste două formațiuni muzicale „ca orchestre de rang mondial".

Brazilienii au fost profund impresionați de adîncul interes pe care îl arată publicul sovietic tuturor manifestărilor de artă. Astfel, au vizitat Galeriile Tretiakov într-o zi de lucru. Totuși sălile acestei vaste pinacoteci erau înțesate de lume.

„Aceasta e ceva cu totul necunoscut la noi!" — a exclamat un cîntăreț de seamă brazilian.

Schimburile culturale apropie popoarele, le fac să se înțeleagă mai bine și le unesc în marea cauză a păcii.

M. SEVASTOS

Locul lui Cehov în dramaturgia universală

ION MARIN SADOVEANU

Ultimul deceniu al veacului trecut și începutul veacului nostru — adică exact răstimpul care corespunde producției dramatice a lui A. P. Cehov — a fost o epocă de reînviere a dramei și a teatrului datorită producției marelui scriitor rus. Acest fenomen de reîmprospătare, în care Teatrul de artă de la Moscova, realizatorul operei dramatice a lui Cehov își are un rol hotărîtor, s-a produs împotriva unei delăsări și coruperi generale. Capitalismul ajuns în epoca imperialismului împingea burghezia de pretutindeni la un marasm, la o sarbădă formulă dramatică, în care vechi clișee se repetau neîncetat. Opera marilor scriitori de pretutindeni se umbrise în folosul unei producții a așa zișilor „făcători de piese", lipsită de conținut și mai ales de viață. Teatrele erau stăpînite de aceste piese fără valoare. Și în Rusia, ca și aiurea, starea aceasta dăinuia. Spre sfîrșitul vieții sale Ostrovski, după 1880, privea cu amărăciune la jalnica situație a teatrului rus și deplîngea gloria operelor clasicilor umbrită cu intenție de vremuri vitrege.

În acest climat, între 1887 și 1903, se înscrie opera dramatică a lui Cehov de la „Ivanov" prin „Pescărușul", „Unchiul Vanea", „Trei surori", „Livada de vișini". Povestitorul Cehov ajunge relativ tîrziu să scrie pentru teatru și să găsească formula cea mai revoluționară și mai artistică a dramei moderne. Medicul cu o practică profesională atentă și adînc umană care și-a început cariera ca umorist în schițe și nuvele scurte; cetățeanul nemulțumit de starea de lucruri din Rusia țaristă de la sfîrșitul veacului trecut, călătorul neobosit de-a lungul privelиștilor patriei sale, notîndu-le, de la acea neîntrecută descriere a stepei și pînă la înfățișarea insulei de groază din vremea aceea: Sahalin; spiritul acesta neostenit în cercetare și observație; inima deschisă durerilor pentru veacuri mai bune, Anton Pavlovici Cehov ajunge încărcat de un adînc fond uman, de o nevoie protestatară și de o mare măiestrie scriitoricească în pragul meseriei sale de dramaturg. În afară de starea de dezorientare și de marasm, de stearpă frămîntare în sentimentalisme inoperante și teoretizări vane a intelectualității ruse din acea epocă, pe Cehov îl supără forma însăși tehnic exagerată a dramei de duzină, dramă fără viață propriuzisă și fără conținut, căreia îi corespundea în teatru, atît în montare cît și în jocul artiștilor, un convenționalism supărător. De aceea el își și notează crezul său de dramaturg: „Se pretinde, scrie el, că eroul și eroina trebuie să producă un efect scenic. În viață, însă, oamenii nu se împușcă, nu se spînzură, nu fac declarații de dragoste în fiecare clipă. Și nu în fiecare clipă spun lucruri inteligente. Ei în cea mai mare parte a timpului mănîncă, beau, fac curte, spun nerozii. Și așa trebuie să se vadă pe scenă. Trebuie creată o piesă de teatru în care oamenii să vină, să plece, să stea la masă, să vorbească despre vreme, să joace cărți; și nu pentru că așa ar vrea s-o scrie autorul, ci pentru că așa se petrec lucrurile în realitate... Trebuie ca viața să apară așa cum este ea în realitate, și oamenii așa cum sînt ei aevea, iar nu niște creații artificiale".[1] Deci poziția hotărîtă a unui scriitor realist pentru teatru este îmbrățișată de Cehov. Dar aceeași poziție au cunoscut-o și alții care n-au izbutit, fie în Rusia, fie aiurea, să dea o operă echivalentă. Ceea ce face frumusețea și adevărul operei atît de izbutite sub mîna lui Cehov este conținutul însuși al materialului și structurarea sa, ce corespundeau alcătuirii celei mai intime a temperamentului și dorului scriitorului. Ecoul adînc, nuanțarea fină, psihologism, lirism, evocare, năzuiri, întrevederi de lumi noi — totul păstrat pe poziția celei mai adevărate trăiri, deci a celui mai strict realism, încărcat însă de doruri și podoabe al căror just dozaj dă tot farmecul și mai ales toată puterea noii formule dramatice, e noul teatru cehovian. Lumea descrisă în majoritatea cazurilor, este lumea neajutorată a burgheziei și a intelectualității ruse înoperante, a moșierimii în decădere dinaintea marii furtuni sociale ce avea să vină și s-o răstoarne. Se simte mocnirea și enervarea, se simte cataclismul ce se apropie. În centrul acestor priveliști stau cele mai multe dintre personajele lui Cehov, femei și bărbați, profesori universitari, medici, moșieri, actrițe etc. Lumea asta își trimite însă reprezentanții ei și în trecut și în viitor. În felul acesta, momentul surprins cu

puternic realism de Cehov se leagă în evoluție istorică firească, se integrează în viața vieții ruse ce merge înspre marea dezrobire, spre revoluție. Reamintiți vă de bătrînul Firs, valetul din „Livada de vișini". El nu este numai servitorul devotat cum mulți se găsesc în literatura rusă mai veche, ci el capătă o valoare de simbol.

Moartea lui se suprapune pe dispariția livezii de vișini. O epocă întreagă se închide cu el. Iar întrucît privește pe cei ce „cată înspre viitor, cîți nu sînt în drama lui Cehov! E adevărat că de multe ori sînt numai tulburi năzuințe, dar sînt totuși explozii al căror sens indică mersul spre drumul cel nou și prăpastia care se deschide în fața lumii vechi.

Dacă aceasta este sumara schiță a materialului necesar dramei cehoviene, ce abilă și nouă este măiestria scriitoricească menită să ne-o aducă la cunoștință. În general, în dramă, gen literar de strictă economie, redus numai la dialog, la convorbirea dintre oameni, meșteșugul scriitorului trebuie să sugereze locul, vremea, spațiul înconjurător care sprijină întreaga lucrare ajutătoare a înscenării: decor, costum, luminat etc. După epoci și după stiluri variază aceste indicații de la un minimum pînă la o largă expunere. Nicăieri însă ca în Cehov viața înconjurătoare a acțiunii — a unei acțiuni adînci, sufletești iar nu a uneia de suprafață, de așa zisă tehnică dramatică — nu este mai bogat sugerată și condiționată de lumea exterioară a luminilor, culorilor și sunetelor. Precis și tehnic indicate, amănuntele acestea nu sînt nicăieri. Ele reies însă, pentru regizorul dăruit și atent, din însăși împletitura psihologică a diferitelor momente. Și în privința aceasta, nimeni mai bine ca Stanislavski, care a creat scenic la Teatrul de artă din Moscova drama lui Cehov, nu poate da prețioase lămuriri. Stanislavski scrie: „Cehov stăpînea deopotrivă în teatru atît adevărul exterior cît și pe cel lăuntric. Dovedea, de-a lungul acțiunii pieselor sale, că știa anume ce rosturi și ce întrebuințări să dea recuzitei, decorurilor, efectelor de lumină — ca să le însufletească. El a rafinat și adîncit cunoștințele noastre asupra existenței obiectelor, a sunetelor, a luminii de scenă care, în teatru ca și în viață, exercită o foarte mare înrîurire asupra sufletului. Apusul soarelui, înserarea, ploaia, furtuna, ciripitul de dimineață al păsărilor, tropotul cailor trecînd pe un pod, zgomotul trăsurii ce pleacă, bătaia ceasului, țîrîitul greierilor — toate acestea îi erau necesare nu pentru un efect de scenă ci pentru a reprezenta viața sufletului omenesc". Enumerația efectelor vizuale sau auditive de mai sus Stanislavski nu o întocmește la întîmplare, ci din toate piesele lui Cehov.

Iar concluzia, că îi erau necesare pentru a reprezenta viața sufletului omenesc, este pe deplin edificatoare. Reamintim, pentru o mai bună înțelegere, procedeul toi atît de realist al lui Balzac, care pentru o cît mai bună desăvîrșire a psihologiei personajelor sale, avea nevoie să le facă să trăiască în mijlocul lucrurilor lor familiare, pe care le descria. Într-o artă cu sugestia mai directă, dar cu indicația mai dificilă, în dramă, Cehov urcă mai sus pe scara măiestriei. El subțiază instrumentul acesta colectiv de expresie pînă la sunete și lumini. Sforțarea la care textul cehovian a obligat arta propriu zisă a scenei este dintre cele mai mari, alcătuind un bun cîștigat pentru întregul teatru modern. Cel dintîi realizator, Stanislavski, ne-a arătat-o. În felul acesta, pornind de la exigențele și inovațiile în creație ale dramaturgului Cehov, întregul teatru modern capătă îndrăzneli și subțirimi de realizări tăgăduite înainte.

Dacă pînă atît de departe, în valoare universală, poate să răzbată consecințele măiestriei cehoviene, conținutul de critică aspră a unei lumi în descompunere nu este nici mai mic și nici mai puțin important. El se subliniază prin cuvintele de mărturisire ale lui Bernard Shaw care în 1944 scria în „Pravda" (cu prilejul împlinirii a 40 de ani de la moartea lui Cehov): „Încă în timpul maturității mele artistice, am fost fermecat de variațiunile lui dramatice pe tema nimicniciei netrebnicilor intelectuali care nu se îndeletnicesc cu o muncă într-adevăr constructivă. Sub influența lui Cehov am scris o piesă cu aceasta temă și am numit-o „Casa inimilor sfărîmate".

Și mărturiile influenței lui Cehov și ca poziție critică și ca măiestrie, sînt nenumărate în toate literaturile. Opera lui dramatică a cîștigat în scurt timp o valoare universală și a impus artei scenice formule mai expresive și de o mai înaltă măiestrie.

Să manifestăm spirit de inițiativă în organizarea acțiunilor din cadrul Lunii prieteniei

Pregătirea și desfășurarea tradiționalei sărbători a poporului nostru, Luna prieteniei romîno-sovietice — constituie un deosebit prilej pentru intensificarea și ridicarea activității organizațiilor A.R.L.U.S. la un nivel mai înalt. Multiplele acțiuni cultural-politice sînt menite să popularizeze larg în rîndul maselor de oameni ai muncii din țara noastră istoricele realizări ale U.R.S.S. în toate domeniile de activitate, bogata experiență a oamenilor sovietici, frățescul ajutor pe care ni l-a acordat și ni-l acordă marea Țară a Socialismului, precum și politica consecventă de pace a U.R.S.S., inițiativele Guvernului Sovietic pentru slăbirea încordării internaționale.

Majoritatea organizațiilor regionale, raionale precum și cercurile A.R.L.U.S. au început din vreme să se pregătească pentru sărbătorirea Lunii prieteniei. Numeroase organizații și-au și întocmit planuri de activitate, stabilind organizarea, pe baza indicațiilor date de Consiliul General A.R.L.U.S., a unor acțiuni cultural-politice de masă de mare amploare. De remarcat este faptul că în acest an multe organizații au prevăzut în planurile lor forme noi, interesante în munca cultural-politică.

Printre acestea se numără comitetul regional Oradea, care și-a propus să inițieze o serie de acțiuni interesante și atractive cu prilejul Lunii prieteniei. Pentru reușita acestor acțiuni, comitetul regional pregătește în această perioadă în centrele raionale, precum și în unele cercuri, manifestări model cu tema: „Ce vreți să știți despre U.R.S.S.?", seri literare-ghicitori ș.a., care oferă activilor organizațiilor raionale și al cercurilor posibilitatea de a cunoaște cum trebuie să organizeze și să desfășoare noile forme de activitate.

Preocupare pentru introducerea unor forme noi de muncă dovedește și comitetul regional Galați. In această regiune a avut loc o manifestare cu tema „Plimbări pe harta U.R.S.S.", acțiune la care au participat activiști ai organizațiilor raionale și din cercuri. Unele organizații regionale cum sînt Arad, Ploești, Bîrlad, au prevăzut să organizeze acțiuni menite să popularizeze prietenia de veacuri dintre poporul nostru și popoarele din U.R.S.S. Astfel, comitetul regional A.R.L.U.S. Arad pregătește o serie de simpozioane pe această temă, iar comitetul regional Ploești și-a propus să susțină o intensă acțiune de strîngere a unor documente și materiale privitoare la prietenia romîno-rusă. Aceste materiale vor fi, apoi, prezentate în cadrul unei expoziții ce va fi deschisă în Luna prieteniei. Tot în această regiune se pregătesc întîlniri între oamenii muncii și marinarii de pe crucișătorul „Potemkin". Interesantă este și inițiativa comitetului regional Bîrlad, care și-a propus să organizeze o serie de acțiuni în comuna Suvorov, în amintirea luptelor eroice purtate de armatele ruse, sub comanda strălucitului conducător de oști Suvorov, împotriva cotropitorilor otomani.

In vederea unei largi popularizări a succeselor U.R.S.S. în domeniul agrotehnicii, comitetul regional A.R.L.U.S.-Baia Mare inițiază acțiunea: „Intrebări și răspunsuri". La organizarea acestei acțiuni sînt atrași tehnicieni și ingineri agronomi, fruntași ai recoltelor bogate, precum și numeroși țărani muncitori care au vizitat Uniunea Sovietică. In această regiune s-a organizat, nu de mult acțiunea „O zi de odihnă" manifestare care s-a bucurat de un deosebit succes. In cadrul acestei acțiuni, au fost prezentate variate programe artistice, expoziții, convo.biri în legătură cu viața și activitatea oamenilor sovietici etc. Preocupare pentru îmbunătățirea și îmbogățirea activității cercurilor din întreprinderi și instituții se observă în activitatea comitetului orășenesc A.R.L.U.S.-București. Acest comitet și-a propus să organizeze în cluburi și colțuri roșii „Zile A.R.L.U.S.".

Acțiuni asemănătoare de folosire și extindere a unor forme noi de activitate, au loc și în alte organizații regionale și raionale A.R.L.U.S.

Din păcate, nu toate comitetele regionale și raionale arată același interes pentru îmbunătățirea muncii cultural-politice de masă. Ele mai merg încă pe vechile căi, bătute an de an, mărginindu-se la organizarea unor acțiuni de mult cunoscute și, mai ales, ușor de organizat. Analizînd, de pildă, planurile de muncă ale comitetelor A.R.L.U.S. din regiunile Stalin, Craiova și Pitești se constată că aceste organizații nu se preocupă nici pe departe în măsura necesară de inițierea unor forme noi, interesante, de activitate. Această stare de lucruri se răsfrînge în mod dăunător și asupra muncii organizațiilor raionale respective. Astfel, în planurile de muncă ale comitetelor raionale Sibiu, Rupea, Sighișoara (regiunea Stalin), nu s-a prevăzut nici una din formele noi de activitate.

Planul Consiliului General A.R.L.U.S. cu privire la organizarea Lunii prieteniei romîno-sovietice din acest an cuprinde o serie de importante acțiuni de masă, privind popularizarea noilor cuceriri ale științei sovietice, ale agrotehnicii sovietice etc. In organizarea acestor manifestări, organizațiile A.R.L.U.S. trebuie să acorde o atenție deosebită alegerii celor mai actuale și mai interesante teme. Acțiunile inițiate trebuie să atragă interesul atît prin conținutul lor cît și prin formele de prezentare a acestuia, adecvate fiecărei acțiuni în parte.

Ne mai despart doar trei săptămîni de Luna prieteniei romîno-sovietice. In această perioadă, datoria organizațiilor A.R.L.U.S. este de a pregăti temeinic fiecare acțiune ce se va desfășura cu prilejul tradiționalei sărbători a prieteniei, de a da dovadă de inițiativă, perseverență, în introducerea pe scară largă a formelor noi în munca cultural-politică de masă, forme care asigură un caracter viu, interesant, fiecărei manifestări.

Comitetele regionale A.R.L.U.S. trebuie să stimuleze puternic inițiativa organizațiilor raionale și a activului din cercuri. In cadrul dezbaterilor ce au loc pe marginea planurilor cu privire la manifestările ce se vor organiza în cadrul Lunii prieteniei, trebuie să se insiste asupra necesității de a se folosi pe scară largă unele forme noi în munca cultural-politică de masă. Este indicat să se organizeze în toate regiunile manifestări model, care să ofere activului A.R.L.U.S. posibilitatea de a cunoaște nemijlocit modul cum trebuie să se desfășoare o asemenea manifestare.

Imbogățind continuu activitatea organizațiilor A.R.L.U.S. cu forme noi de muncă, comitetele regionale și raionale vor asigura desfășurarea în bune condițiuni a manifestărilor și participarea largă a oamenilor muncii la acțiunile ce vor avea loc cu prilejul sărbătoririi Lunii marii prietenii.

V. DASCALU

Prima lecție

La lecția de limba rusă, tov. Valentina Benedick se dovedește tot atît de stăruitoare ca și în producție.

S-a încheiat încă o zi de lucru. Muncitoarea Valentina Benedick se îndreptă grăbită spre vestiar, își lăsă halatul și cobori în secția mecanică. Aici se adunaseră și alți muncitori. Elena Doru, Nicolae Constantin și mecanicul Iancu Nicolae o întîmpinară cu căldură pe fruntașa de la secția mașini dublu automate.

— Să mergem la club, tovarăși, — propuse tov. Valentina. E ora trei și acu trebuie să sosească și profesoara.

Sala clubului fabricii „Cicoarea", din Capitală găzduia în acea după amiază pe elevii cursului popular de limba rusă ciclul I. Așezați în jurul mesei, elevii așteptau cu nerăbdare să înceapă prima lecție.

— O să-mi vină greu la început — mărturisi Valentina Benedick vecinei ei, Elena Doru. Mata ai mai învățat puțin rusește la școală. Dar eu nu pricep deloc...

Ușa clubului se deschise și intră profesoara, însoțită de tov. Drutu Gheorghe din biroul cercului.

— Zdravstvuite, tovarișci! — *li se adresă dînsa. Profesoara se îndreptă spre capul mesei, urmărită de privirile elevilor.*

— Incepem astăzi prima lecție de limba rusă. Vom lua mai întîi cunoștință de literele alfabetului rus și vom învăța unele cuvinte.

Se apropie de tablă și scrise cîteva litere, pronunțîndu-le cu glas tare. Elevii o urmăreau cu atenție, făcîndu-și însemnări în caiete

— Și acum, tovarăși, cine vrea să iasă la tablă?

Mecanicul Iancu Nicolae se oferi îndată. Cu oarecare șovăială, scrise literele indicate de profesoară. După dînsul, au trecut la tablă și alți cursanți.

— Să învățăm și cîteva cuvinte — propuse profesoara. Să începem cu denumirea în limba rusă a obiectelor din această sală. Masa, se numește stol. Șto ēto? — ce este aceasta? Ēto stol — aceasta este masa.

Liniștea ce domnise în sală era acum întreruptă tot mai des de cei ce repetau cu glas tare cuvintele, străduindu-se să le pronunțe cît mai corect.

— Oknó — *continuă profesoara, înseamnă fereastră. Se scrie* oknó, *dar se pronunță „aknó".*

— Șto ēto, tovarișci? — *se adresă dînsa lui Nicolae Constantin, arătîndu-i fereastra.*

— Ēto oknó, *răspunse îndată acesta.*

— „Aknó" *îl corectară mai multe glasuri deodată.*

Spre sfîrșitul lecției, răspunsurile erau tot mai bune, elevii întrecîndu-se să pronunțe sau să scrie la tablă cuvintele învățate. Timpul se scurgea pe nesimțite.

— Ne vom revedea săptămîna viitoare, — spuse profesoara. Do svidania, tovarișci!

Elevii părăsiră în grupuri sala clubului, risipindu-se spre casele lor. Ca o amintire a primei lecții, rămăseseră cuvintele scrise pe tablă de către profesoară: „Zdravstvuite, tovarișci!" — *salut adresat parcă oamenilor muncii din toate colțurile țării care au început, în aceste zile, cursurile populare de limba rusă.*

GH. NIȚU

Actualități TEHNICE

Un aparat pentru stabilirea diagnosticului

I. T. Akulinicev, locotenent-colonel medic, șeful unei secții a sanatoriului „Arhanghelsk" din regiunea Moscovei, a construit un aparat care seamănă la exterior cu un televizor.

Examinînd bolnavul, medicul apasă pe buton, și pe ecranul fosforescent apare o rază care se mișcă încet, lăsînd pentru cîteva minute o urmă de culoare gălbuie-verzuie. Aceasta reprezintă înregistrarea electrocardiogramei. Spre deosebire de un electrocardiograf obișnuit, cu noul aparat se poate obține, apăsînd pe un alt buton, încă o înregistrare, numită vectorcardiogramă, care arată în întregime cîmpul electric al cordului. Acest aparat, numit vector-electrocardioscop permite o examinare amănunțită a curenților biologici ai cordului. Cu ajutorul său, inima poate fi examinată cu precizîune. Rezultatul obținut se fixează cu un aparat fotografic obișnuit, adaptat în vederea acestui scop. In cabinetul său, sau la patul unui bolnav, medicul poate vedea astfel ceea ce este inaccesibil ochiului omenesc.

Vector-electrocardioscopul a fost experimentat la Institutul de terapie al Academiei de științe medicale a U.R.S.S., la spitalul Botkin și în alte instituții medicale. Chirurgii au apreciat deosebit de mult aparatul.

Fabrica de aparate electro-medicale „E.M.A" din Moscova a trecut la producerea în serie a acestui aparat.

Dușmanul nevăzut

„Inamicul" era nevăzut. Se arăta, nu se știe de unde, cu efective imperceptibile și scăpa chiar de sub controlul oricăror aparate hipersensibile. Apoi umplea treptat nodurile vitale ale mașinii, îngreunîndu-i funcționarea și unecri oprind-o cu totul. In institutele energetice, se făceau cercetări intense...

In ultimul timp, la majoritatea noilor centrale termice, presiunea aburului ajunge la 100-180 și chiar mai multe atmosfere. Productivitatea cazanelor este de 200-400 tone de aburi pe oră. Centralele cu capacitate uriașă sînt foarte economice. Odată cu ivirea tehnicii noi, s-au descoperit însă și fenomene noi, neînțelese: în turbină, au început să se depoziteze cantități mai mari de săruri și acizi solizi. Aceasta scădea siguranța funcționării aparatelor și ducea la opriri foarte dese.

Ce se petrece în cazanele cu presiune foarte înaltă? De unde provin sărurile suplimentare care se depun atît de repede pe pereții turbinelor? Aceste întrebări i-au preocupat multă vreme pe energeticieni.

Ilghiz Haibullin a observat aceste fenomene curioase încă pe cînd era student la Institutul energetic „V. M. Molotov" din Moscova. De pe atunci, el încerca să dezlege în laborator aceste probleme. Insă primele experiențe nu au dat rezultate.

După ce primi diploma de inginer specialist în termoenergetică, Ilghiz a fost numit colaborator științific la Institutul energetic „G. M. Krjijanovski" al Academiei de Științe a U.R.S.S. Aci a primit sarcina de a face, împreună cu alți colaboratori și cu cîțiva studenți, cercetări asupra însușirilor aburului de înaltă presiune.

S-a constatat că într-un kilogram de aburi există impurități în proporție de a zecea milioana parte dintr-un gram. Din cantitatea aceasta mică de impurități, se depun pe mașini sărurile dăunătoare. Acesta era „dușmanul" care trebuia urmărit cu ajutorul aparatelor. După îndelungi cercetări, Ilghiz Haibullin a hotărît să folosească în cercetare metoda atomilor marcați, elaborată de Institutul de cercetări științifice în domeniul energeticii „Krijianovski". Pentru experimentări, a fost creată o instalație specială. Tînărul savant a dizolvat în apă un preparat radioactiv. Și iată că în abur au început să se observe atomi marcați, în săruri. Acum, ei puteau fi supuși observațiilor permanente.

Cercetările efectuate timp de doi ani au fost încununate de succes. Caracterul impurităților, cantitatea și comportarea lor în instalațiile cu abur au fost determinate. Savantul a reușit să observe în același timp cum vaporii obținuți în cazanele moderne cu presiune înaltă și foarte înaltă își însușesc în oarecare măsură calitățile lichidelor. Aburii din apă, cînd sînt comprimați, pot să dizolve diverse substanțe aflate în apa din cazan și să le ia cu sine. Se vede deci de unde apar impuritățile suplimentare în turbine.

S-a stabilit apoi ce fel de săruri și ce cantități sînt dizolvate de aburi.

Pe baza acestor constatări, pot fi precizate căile de luptă cu impuritățile, rezolvîndu-se rapid problema prelungirii duratei de funcționare a agregatelor de turbine cu aburi.

Trestia și betonul armat

Apa lacului strălucește ca oglinda în razele soarelui. Jur împrejur se înalță, aidoma unui perete compact, trestia înaltă. Umbrele ei cenușii tremură ușor pe suprafața apei.

Deodată, străbate pînă aici un vuiet de motoare puternice, tulburînd liniștea tufișurilor de trestie. Șoseaua fabrica mobilă de trestită. Pe benzile transportorului gonește trestia cosită spre platforma colectoare, unde este apoi presată și cusută cu sîrmă. Stivele cu plăci lungi de trestită cresc necontenit. In 24 de ore, o presă fabrică pînă la 250 plăci.

Plăcile de trestită constituie un excelent material de construcție folosit pe scară largă în Kazahstan. Pentru o casă călduroasă, confortabilă, din două camere și bucătărie, cu suprafața totală de 54 metri pătrați, sînt necesare 40 de plăci de trestită.

Materiale atît de diferite cum sînt trestia și betonul armat, se completează foarte bine unul pe celălalt și din ele se obțin construcții trainice și ieftine.

Trestia, în unire cu betonul armat, se folosește acum la construcții pentru unitățile agricole: arii acoperite, magazii pentru cereale, ferme de vite, sere, garaje. Un astfel de garaj, cu capacitatea de 28 mașini tip limuzină, se construiește în 15 zile și costă de două ori mai puțin decît unul din cărămidă.

Azi, cînd călătorești pe drumurile Altaiului, inima îți tresare de bucurie, devii parcă mai vesel. Pretutindeni, oriunde ți-ai arunca privirea, zărești numai grîne, grîne și iar grîne. Sutele de mii de oameni nu au muncit în zadar. Acest lucru se observă mai ales acum, cînd munca de recoltare e în toi. Și cînd te gîndești că timp de peste 100 de zile n-a căzut nici un strop de ploaie... Lucrătorii agricoli din Altai au luptat cu capriciile naturii. A biruit forța brațelor și dragostea de pămînt a miilor de entuziaști! Datorită eforturilor tinerilor locuitori noi ai Altaiului, 20 de sovhozuri noi au dat, pentru prima oară, grîu statului. In hambarele statului curg boabe aurii din toate raioanele necuprinsului grînar siberian.

Se spune că primăvara, rîul Alei inundă de obicei nu numai pășunile din lunca sa, ci se strecoară pînă în ogoarele semănate cu grîu. Acum, prin apa străvezie se zărește fundul rîului. Dacă urci pe o movilă din apropiere, ți se taie răsuflarea din cauza aerului uscat, greu de inspirat. Iar în jur, la orizont, se zăresc drumurile de stepă, aidoma unor fîșii albe. Ici și colo se ridică nori cenușii de fum, se înalță în rotocoale, apoi iau forma unor trene lungi... Sînt mașinile care transportă cerealele de la combine la arii, de la arii la elevatoare.

...Mergi de-a lungul tarlalelor sovhozului cerealier „Șipunovsk" și ai impresia că nu le mai dai de capăt. Aici lucrează agregatul format din două combine „Stalinet-6" al lui Ivan Romanenko. Garnitura de pînză de cort, adaptată la șipcile raboto-rului, nu permite nici unui spic să se strecoare pe lîngă cuțitul ascuțit ca un brici.

— De pe ce suprafață reușiți să strîngeți recolta cu agregatul de două combine?

— De pe cincizeci hectare, și chiar mai mult — spune Ivan.

Agregatul lui Romanenko nu este singurul. Zeci de mașini adună grînele prin apropiere.

Alături de Romanenko lucrează oameni tineri, prietenoși care-și cunosc bine meseria. Tractorul „S-80", care remorchează combinele, condus de maistrul Egor Cernih, lucrează ireproșabil. Dar lucrătoarele Zina Cerneaeva și Marusea Kacesova? Ți-e mai mare dragul să le privești; sînt fete tare îndemînatice...

Iată că de după parcela de porumb a apărut mașina „G.A.Z.-51". Vasili Strohin transportă grînele de la combină la aria centrală. Această distanță de șase kilometri o parcurge în numai cîteva minute!

Largi sînt drumurile Altaiului, bogate-s cîmpiile lui! Sașa Sidorov tocmai s-a întors de pe cîmp. Aceasta e a șasea tură. Incă una și norma-i gata. Insă soarele mai strălucește cu putere, iar „G.A.Z.-ul" său are faruri — înseamnă că azi are șanse să dea două norme. Sașa întoarce încet mașina și o oprește cu lada sub torentul galben: boabele curg din bunkerul uscătoarei de cereale a sovhozului. Un băiețaș s-a apropiat în fugă de Sașa și i-a întins o legătură înflorată — soția îi trimite cina. Mai tîrziu va mînca. Acum motorul uruie. Camionul gonește spre elevatorul din Șipunovsk.

Aici, lîngă turnurile înalte, aidoma unor cetăți, ale elevatorului se întîlnesc zilnic sute de oameni din diverse colhozuri, sovhozuri și chiar raioane.

— Mai primește, Valea! — îi strigă șoferii unei fete de statură mijlocie, care ține-n mînă un sondor pentru luat probe. Valea Behteeva se-nvîrte ca o veveriță, sare dintr-o mașină într-alta, luînd probe de grîu pentru analiză. Nu se lasă mai prejos nici prietena ei, Zina Kalabina.

In Altai suprafețele însămînțate au crescut de cîteva ori. Acum nu există raion care să nu însămînțeze cu grîu peste 100.000 hectare. Recolta se strînge de pe o suprafață de peste 7.500.000 hectare. De aceea, Marusea Mihalkova și Valea Kirienko din colhozul „Pamiati Pușkina" aduc la elevator cîte 140 tone de cereale, în loc de 25 tone. De aceea, lucrătorii de la elevator nu-și precupețesc deloc forțele în această perioadă.

...Răbufniri de vînt uscat răscolesc praful de pe drum, purtîndu-l pe deasupra stepei. Șoferii conduc mașinile cu cereale, gonind fără încetare. Zadarnic vijelia mai încearcă să dea o ultimă lovitură, să ajute vîntului uscat să scuture bobul din spic, să-l îngroape sub stratul înșelător de pămînt încins. Le vine greu șoferilor, tractoriștilor, combinerilor și altor lucrători, sosiți aici numai de un an, să biruie. Nu există însă forță care să-i împiedice pe locuitorii Altaiului să învingă greutățile.

N. BIKOV

Sistemul energetic unic

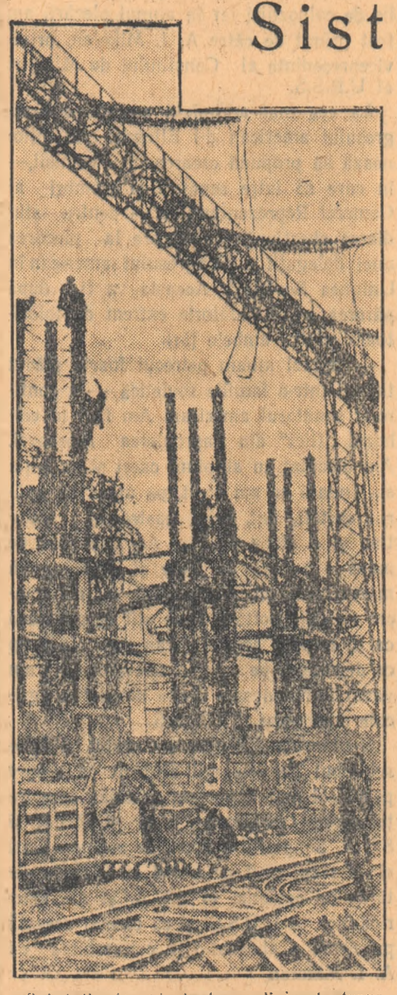

Substația Ivoghinsk de pe linia de transport de curent Kuibîșev—Moscova. In clișeu: întrerupătorii aerieni ai substației.

Intr-o sală mare, înzestrată cu diferite mecanisme, aparate, ecrane de televiziune, un om stă comod într-un fotoliu. El cuplează un microfon.

— Novosibirsk? Aruncă, te rog, 500/100 kw la Irkutsk.. Da, acolo se vor opri pentru reparații două cazane, iar hidrocentrala de pe Angara este supraîncărcată... Ce? Peste trei zile va începe să lucreze noul combinat din ținutul Krasnoiarsk? Ei, și? Vom cupla pentru ei turbina de pe Enisei, pentru că va fi între timp din reparație. Nu va fi de ajuns? Voi mai adăuga și energie din Ural.

Cam cu vreo 10 ani în urmă, o asemenea discuție despre aruncarea energiei electrice peste mii de kilometri, ar fi părut o fantezie sfîrpă. Azi însă, ea este o problemă inginerească pe deplin reală. Rețeaua unitară de înalt voltaj (în rusește, prescurtat: „E.V.S.") care va uni, într-un viitor nu chiar atît de îndepărtat, energia tuturor termo și hidrocentralelor Uniunii Sovietice, va permite să se efectueze simplu și ușor comutarea energiei electrice din Ural în Siberia, și de pe Volga în Donbass...

V. I. Lenin spunea că planul de electrificare a țării e al doilea program al partidului, și încă din primii ani ai Puterii Sovietice acest program a început să fie tradus în viață. Se poate spune că încă din anii aceia grei a început crearea E.V.S.-ului.

Realizarea E.V.S.-ului este o problemă tehnico-științifică grandioasă. Pentru a uni laolaltă toate sistemele energetice din Ucraina, Ural, Siberia, Orientul Indepărtat etc., e nevoie de concursul forțelor creatoare ale unui mare colectiv de savanți și ingineri. Ținînd seama în primul rînd de suprafața imensă a Uniunii Sovietice, trebuie găsite căi și metode pentru transportul energiei electrice de înaltă tensiune la mari distanțe. Dacă pînă acum se transporta energie cu tensiune de 220.000 de volți pe distanța de 200—300 kilometri, E.V.S.-ul cere să se învingă distanțe de cîteva ori mai mari realizîndu-se o tensiune de 400.000 volți.

Au și fost făcuți primii pași în această direcție. Linia de transport de curent de înalt voltaj Kuibîșev-Moscova, care se întinde pe o lungime de 1.000 kilometri, va intra în exploatare într-una din lunile următoare.

Pentru rezolvarea acestei probleme atît de complicate, nu a fost nevoie să se mărească doar proporțiile utilajului, după cum s-ar părea la prima vedere. A trebuit să se elaboreze mijloace tehnice cu desăvîrșire noi și care să funcționeze pe cu totul alte principii decît de obicei. Probleme ca determinarea înălțimii pilonilor și a distanței dintre ei, precum și crearea unora din cele mai mici piese — toate acestea necesitau serioase cercetări și experimentări științifice. A fost nevoie de noi transformatoare, izolatori, întrerupători.

In imaginația profanilor, cuvîntul „întrerupător" evocă numaidecît obișnuitul întrerupător de acasă. Intrerupătorul de pe linia Kuibîșev-Moscova este însă un aparat mult mai complicat: el are înălțimea unei case cu două etaje și e manevrat cu ajutorul unei instalații speciale care dă aer comprimat sub presiunea de aproximativ 40 atmosfere. Nu a fost prea ușor să se creeze un asemenea aparat.

Apoi, altă problemă, și mai grea. Pe întinderi de mii de kilometri, conductorii trebuie să aibă cu strictețe între ei un interval de 40 centimetri. Nici un milimetru mai mult, nici un milimetru mai puțin! Dar ce te faci cu vîntul, care oricînd poate schimba poziția conductorilor? Au fost necesare multe cercetări, pentru a se stabili la ce distanță urmau a fi așezate între conductori niște bare speciale.

Fără îndoială însă că problema cea mai complicată și mai greu de rezolvat în legătură cu transportul energiei electrice la distanțe mari este realizarea stabilității sistemului. Ce înseamnă aceasta? Oscilațiile tensiunii curentului care se transportă nu trebuie să depășească anumite limite. Au fost create niște utilaje speciale care la nevoie ridică sau reduc tensiunea curentului.

Munca depusă de savanți și ingineri în legătură cu rezolvarea problemelor construcției liniei Kuibîșev-Moscova are o însemnătate pentru dezvoltarea viitoarei științei în U.R.S.S. Linia Kuibîșev-Moscova, care va face parte din E.V.S., este fel de laborator gigantic în care se verifică, se precizează și se studiază cele mai importante probleme ale creării rețelei unitare de înalt voltaj în Uniunea Sovietică.

Kuibîșev-Moscova este prima linie de transport de energie electrică la mare distanță. Infăptuirea ei deschide perspective limpezi spre construcția de noi linii ale E.V.S.-ului. Urmează să se construiască linia Kuibîșev-Ural. Apoi, pe piloni de oțel înalți de 30 metri, se vor întinde conductorii liniei dintre Stalingrad și Moscova. Nu e prea departe timpul cînd sistemul Kuibîșevului se va uni cu sistemul Stalingradului, iar acesta cu Donbassul. Construirea întregului sistem energetic unitar va permite să se dirijeze de la un centru unic toate centralele electrice din partea europeană a U.R.S.S.

Astfel, se va rezolva o parte însemnată a acestei probleme. Insă E.V.S.-ul trebuie să cuprindă întreg teritoriul Uniunii Sovietice. Trebuie să fie incluse în rețeaua unică resursele uriașe de energie hidraulică din partea asiatică a U.R.S.S., ale cărei rezerve constituie 80% din întreaga rezervă de energie hidraulică a țării.

In zilele noastre, se și construiesc hidrocentrale pe Irtîș, Angara, Obi. Fără îndoială că va fi îmblînzit și Eniseiul, iar energia lui va servi și ea omului sovietic.

Rețeaua unitară de înalt voltaj este un simbol al marilor transformări pe harta Uniunii Sovietice. Sînt de neprețuit avantajele ei mari față de totalitatea centralelor electrice care funcționează disparat, izolat.

Pe lîngă o economie de aproximativ 15 la sută de combustibil și pe lîngă reducerea numărului agregatelor de rezervă, E.V.S.-ul creează condiții foarte convenabile de folosire a energiei electrice. Posibilitatea ca resursele energetice ale întregii țări să fie reglementate și distribuite de la un singur centru exclude cu desăvîrșire opririle, întreruperile pricinuite muncii în industrie de avariile întîmplătoare sau de necesitatea reparării vreunui cazan sau a unei turbine.

Cînd va fi gata E.V.S.-ul, dispecerul va apăsa pe un buton și torenții de energie electrică care curgeau spre Donbass își vor schimba direcția, pornind spre centrul țării; prin apăsarea altui buton, o puternică forță energetică se va năpusti de pe Enisei spre Ural. Acesta e viitorul științei și tehnicii energetice sovietice — și acest viitor e foarte apropiat.

Oaspeți străini despre vizita lor în Uniunea Sovietică

VIZITATORI DIN TOATE COLȚURILE LUMII

...Intr-o zi de august, în gara „Leningrad" din Moscova, a sosit un tren special. Din vagoane au coborît oameni în costume de călătorie, care străbătuseră un drum lung, pe apă și pe uscat, pentru a vizita Uniunea Sovietică: era primul grup de turiști din Franța.

Atît la sosire, cît și în timpul vizitelor, turiștii francezi au fost plăcut surprinși de căldura cu care i-au întîmpinat oamenii sovietici.

— Oamenii sovietici ne-au întîmpinat cu mare entuziasm — a declarat comerciantul Albert Azani. — Nutresc o simpatie sinceră față de întreg poporul rus și, de aceea, cu toată vîrsta mea înaintată, am plecat în această călătorie. Vreau să cunosc realizările oamenilor sovietici.

De aceeași dorință sinceră de a cunoaște realizările oamenilor sovietici au fost însuflețiți și turiștii englezi, delegația de profesori și învățători din Franța și alte delegații care au vizitat în ultimul timp Uniunea Sovietică.

De curînd, o delegație a Comitetului agricol al parlamentului norvegian a vizitat colhozul „Karl Liebknecht" din regiunea Odessa.

— Am văzut multe lucruri minunate în colhozul dumneavoastră — a spus Ivar Hognestaed, conducătorul delegației. — Nouă, celor din Nord, ne-au plăcut îndeosebi viile voastre.

Patru zile a stat la Odessa delegația docherilor și marinarilor din Franța. Oaspeții au cunoscut viața și munca marinarilor din Flota Mării Negre, a lucrătorilor din portul Odessa, a constructorilor de vapoare. Intîlnirea cu marinarii sovietici a decurs într-o atmosferă caldă, de prietenie.

Din îndepărtatul stat Chili a venit în U.R.S.S. o delegație de mineri. Ei au vizitat minele din Kuzbass, din Ural, din bazinul Donețului. In legătură cu această vizită Jorge Cantuliano, conducătorul delegației, a declarat următoarele: „In America Latină se vorbește mult despre Siberia. Insă Siberia, așa cum o prezintă presa burgheză, nu există în realitate. Am văzut acest ținut cu bogate zăcăminte minerale, cu orașe mari, cu cîmpii bogate. In Kuzbass am vizitat mine mecanizate, am stat de vorbă cu mineri sovietici și am putut vedea condițiile în care ei lucrează. Delegația a acordat deosebită atenție tehnicii securității și ventilației în mine. Cu privire la aceasta ne-am făcut cele mai bune impresii. Pe lîngă mine există minunate instituții medicale. Toate acestea vorbesc despre grija statului față de muncitori".

„AICI POȚI AFLA MULTE LUCRURI FOLOSITOARE"

Succesele poporului sovietic în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri pașnice, au stîrnit un mare interes în rîndurile delegațiilor de specialiști din India, Italia, Austria, Germania etc. care au vizitat de curînd Uniunea Sovietică.

Un grup de savanți indieni, în frunte cu profesorul Homi Bhaba și-a exprimat dorința de a cunoaște activitatea Institutului pentru problemele fizicii nucleare al Academiei de Științe a U.R.S.S. Oaspeții au văzut astfel realizările științei sovietice în domeniul studierii proceselor nucleare, precum și tehnica experimentală contemporană. Profesorul Bhaba și alți savanți indieni au pus o mulțime de întrebări privind metodele de cercetare, construcția instalațiilor și rezultatele obținute cu ajutorul lor.

Profesorul Krișnan a declarat că pe el l-au uimit cel mai mult proporțiile cercetărilor savanților sovietici. A mai remarcat că sincrociclotronul, această instalație puternică, construită într-un termen scurt, este mărturia dezvoltării înalte a industriei în Țara Sovietică.

Impărtășindu-și impresiile în urma vizitei făcute la Expoziția agricolă unională, membri ai parlamentului japonez, veniți în Uniunea Sovietică la invitația Sovietului Suprem al U.R.S.S., au spus:

— Impresii avem atît de multe încît nu ne ajung cuvintele să le exprimăm. Un singur lucru este neîndoelnic: Expoziția

se grăbesc
ară

săptămîni și au fost uimiți de tot
văzut.
rebuie să vă spun că după 2 săp-
i de călătorie prin Uniunea Sovieti-
nt uimit de progresele realizate în
nai diferite ramuri ale științei —
larat Traore Bakari, din Sudanul
ez. Am ajuns la concluzia că numai
are s-a eliberat de exploatatori și
ori poate să realizeze asemenea
e; că numai țara a cărei politică
ijină pe forțele naționale, a putut

Pe întinderile de necuprins ale Uniunii Sovietice, în cele mai îndepărtate orașe, regiuni, ținuturi, poposesc zilnic delegații străine. Plini de dorința de a cunoaște cît mai multe lucruri despre Țara Socialismului victorios, ei străbat mii de kilometri, venind din îndepărtata Americă Latină, din India, Norvegia, Belgia, Egipt, Finlanda, Franța, Germania, Anglia, Grecia etc. In U.R.S.S. ei fac cunoștință cu realitatea sovietică, cu mărețele realizări ale poporului sovietic.

Insuflețiți de tot ceea ce văd, de măreția cauzei drepte a poporului sovietic, membrii delegațiilor își exprimă în cuvinte însuflețite admirația față de uriașele realizări ale poporului sovietic, convingerea că oamenii sovietici sînt toți însuflețiți de dorința de a trăi în pace și prietenie cu toate popoarele.

Părăsind acest ținut bogat, Nana R. Patil, președintele Uniunii, a spus:

— Ne-am convins cu propriii noștri ochi de realizările uriașe ale Uniunii Sovietice. Progresul în industrie și agricultură, nivelul înalt al bunăstării materiale a oamenilor muncii din U.R.S.S. au produs asupra noastră o impresie adîncă. Fiind trimișii oamenilor de bună credință noi vom duce în patrie simțămintele calde de prietenie ale oamenilor sovietici.

Turiștii francezi pe coverta vasului „Bathory"

In timpul vizitei la Baku, delegația geologilor și inginerilor mineri din țările Asiei și Orientului Indepărtat a cunoscut numeroase aspecte din munca petroliștilor de pe Caspica și din Baku.

Directorul industriei miniere a Uniunii Birmane, U Ba Tun a declarat, printre altele:

„Baku este un oraș al industrializării puternice. Industria d-voastră petroliferă este înzestrată cu o puternică tehnică înaintată, cu utilaj perfecționat deservit de specialiști cu înaltă calificare. Credem că Uniunea Sovietică poate acorda un mare ajutor Birmaniei și altor țări slab dezvoltate".

POPOARELE UNIUNII SOVIETICE DORESC PRIETENIE CU TOATE POPOARELE

— Am întîlnit oameni cordiali și fericiți, care exprimă simțăminte de prietenie față de poporul german. Cu toții ne-am întărit convingerea că trebuie să se stabilească relații culturale, economice și diplomatice între Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană.

Acestea au fost cuvintele rostite la plecarea din U.R.S.S. de către profesorul german Budtzislavski. Aceste cuvinte exprimă convingerea unanimă a delegației din întreaga Germanie care a vizitat, de curînd Uniunea Sovietică.

Cuvinte calde de prietenie au fost rostite și de Arthur Gibson, lordul-primar al orașului Birmingham:

— Pretutindeni, în Rusia, am fost întîmpinați cu amabilitate. Părăsim cu părere de rău această țară măreață și prietenoasă. Plecăm de aici urînd toate cele bune tuturor prietenilor din Rusia. Amintirile pe care le luăm cu noi în Anglia sînt amintiri despre prietenia oamenilor sovietici. Fie ca țările noastre să trăiască în prietenie.

Venit în Uniunea Sovietică pentru a cunoaște succesele construcției pașnice în Țara Socialismului, G. Kartalis, primarul orașului grecesc Volos, a declarat:

„Sînt foarte fericit că mă aflu printre voi. Populația orașului Volos ne-a trimis aici cu convingerea că vom ști să înțelegem mărețele eforturi pe care le întreprindeți. După încheierea cu succes a Conferinței de la Geneva sînt încredințat că legăturile personale între reprezentanții orașelor din Uniunea Sovietică și din Grecia vor contribui la cauza întăririi păcii".

★

Intorcîndu-se de la cel de-al cincilea Festival al tineretului și studenților de la Varșovia, delegația tineretului african a poposit la Moscova.

Erau primii tineri africani care au avut posibilitatea să viziteze Uniunea Sovietică. Aici au petrecut

DECLARAȚIILE SENATORULUI AMERICAN ALLEN J. ELLENDER

De curînd, senatorul american Allen J. Ellender a vizitat Uniunea Sovietică.

Inainte de a părăsi Moscova, senatorul american a acceptat cu amabilitate să primească pe reprezentanții presei și să răspundă la întrebările puse. Iată cum relatează corespondentul revistei „Ogoniok", K. Nepomneași, această convorbire.

La hotelul „National", unde poposise d-l Ellender, s-a adunat un grup de corespondenți străini. Impresiile senatorului american despre Moscova prezentau desigur interes pentru ziarele și agențiile străine.

A trebuit să așteptăm pe senator. Plecase, încă spre amiază, într-un colhoz din regiunea Moscovei unde întîrziase.

In sfîrșit, d-l Ellender sosește. Este un om cam de cincizeci de ani, nu prea înalt, cu umeri lați. La butoniera costumului său de culoare închisă, poartă o floare roșie, mare.

— Călătoria prin Moscova mi-a produs mare plăcere — spune senatorul. In ziua sărbătorii naționale a poporului romîn am participat la recepția ce a avut loc la Ambasada Republicii Populare Romîne la Moscova, apoi am vizitat un spital din Moscova, am făcut cunoștință cu o familie de colhoznici iar în ajunul plecării am fost primit de către A. I. Mikoian, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

La cea mai apropiată sesiune a Congresului american d-l Ellender intenționează să propună crearea unei comisii,— în care să intre senatori și membri ai Camerei Reprezentanților — pentru studierea chestiunii privitoare la plecarea unei delegații a Congresului american în Uniunea Sovietică. Aceasta va fi, după părerea sa, o călătorie extrem de folositoare pentru ambele țări.

— Astăzi mi-am petrecut foarte plăcut timpul într-o familie sovietică — a continuat senatorul american. Am fost în colhozul „Ilici" din apropierea Moscovei. Am discutat cu stăpînul casei și cu soția sa. Indată ce am șoslt, pe masă au apărut cartofi, unt, roșii, castraveți, smîntînă și o sticlă cu vin. Am luat de pe masă o bucată de pîine și, trebuie să mărturisesc, că, nici o dată, nu am mîncat cu atîta poftă o pîine atît de gustoasă ca în familia acestui țăran rus. In timp ce discutam, pe ecranul televizorului am văzut filmul despre vizita delegației agricole americane în U.R.S.S.

Senatorul Ellender a vorbit despre schimbul de delegații agricole ca despre pasul cel mai important în calea spre înțelegerea reciprocă între U.R.S.S. și S.U.A. Senatorul a spus, de asemenea, că el este cu totul de acord cu vizitele cetățenilor sovietici în S.U.A. și ale americanilor în U.R.S.S. și că tocmai această problemă a abordat-o în convorbirea cu A. I. Mikoian.

— Floarea roșie pe care o port la butonieră — a continuat senatorul — mi-a fost dăruită de o colhoznică.

Revenind la impresiile asupra Moscovei, d-l Ellender a spus că în capitala sovietică a văzut multe lucruri interesante. Totuși ar vrea să facă și o observație critică. In Magazinul Universal din Moscova (G.U.M.) cumpărătorul trebuie mai întîi să completeze un bon, apoi să meargă la casă și, abia după ce face toate acestea, să obțină cumpărătura. Senatorul crede că unele din aceste operații pot fi simplificate și că moscoviții ar trebui să cunoască experiența comerțului american.

— Ce părere aveți despre felul cum v-au întîmpinat oamenii sovietici, pe dv., ca senator și ca cetățean american?

— M-am bucurat de o primire foarte prietenească și foarte sinceră, cum nu m-aș fi așteptat — a răspuns d-l Ellender.

— Inseamnă deci că nu regretați că ați văzut Moscova?

— Nu, nu! — a răspuns cu însuflețire d-sa. — Chiar dimpotrivă! Sînt foarte bucuros că am avut prilejul să văd Moscova și să întîlnesc oameni sovietici. Simt nevoia să vă spun și mai mult: voi mai veni la dv.!

Un pas important pe calea spre slăbirea continuă a încordării internaționale

La 13 septembrie, la Moscova s-au încheiat cu succes tratativele între delegațiile guvernamentale ale Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste și Republicii Federale Germane.

Ca rezultat al tratativelor, s-a realizat un acord care și-a găsit expresia în scrisorile respective pe care le-au schimbat părțile, ținîndu-se seama că urmează să se obțină asentimentul guvernului federal și al Bundestagului precum și al Sovietului Suprem al U.R.S.S., de a stabili relații diplomatice între cele două țări, de a se institui în acest scop ambasade, respectiv la Bonn și Moscova, și de a se face schimb de reprezentanți diplomatici cu rang de ambasadori extraordinari și plenipotențiari.

In scrisorile pe care le-au schimbat, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. A. Bulganin, și cancelarul federal al R.F.G., K. Adenauer, se exprimă convingerea că relațiile diplomatice care se stabilesc în prezent vor contribui la dezvoltarea înțelegerii reciproce și a colaborării dintre Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană, în interesul păcii și securității.

Tratativele cu privire la stabilirea de relații diplomatice între U.R.S.S. și R.F.G., duse din inițiativa guvernului sovietic, s-au desfășurat într-un spirit de înțelegere reciprocă — același spirit care a călăuzit pe participanții la conferința de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri și care a asigurat succesul acestei conferințe. Rezultatele pozitive ale tratativelor de la Moscova arată cu o forță nouă că metoda colaborării active, aplicată cu succes la Geneva și care constă în discutarea și rezolvarea problemelor internaționale urgente potrivit cu interesele tuturor părților, deschide largi posibilități pentru un acord. In același timp, aceste tratative au arătat din nou în mod convingător că faimoasa politică „de pe poziții de forță" este absolut lipsită de temei și nu promite nimic în afară de un eșec al celor care mai încearcă încă pe toate căile de a o continua.

Rezultatele tratativelor de la Moscova arată cu o nouă forță întregii lumi că Uniunea Sovietică luptă cu consecvență și perseverență pentru destinderea continuă a încordării internaționale, pentru dezvoltarea colaborării active cu toate țările, indiferent de deosebirile dintre sistemele lor sociale, pentru întărirea păcii și securității în întreaga lume.

În câteva cuvinte

● **Tîrgul de la Leipzig, care s-a încheiat de curînd, a demonstrat în mod elocvent creșterea continuă a posibilităților Republicii Democrate Germane atît în comerțul intergerman, cît și în comerțul internațional. In deosebi, au fost încheiate cu firmele vestgermane tranzacții în valoare totală de 274.000.000 de unități de calcul, dintre care tranzacții de export în valoare de 146.000.000 și de import în valoare de 128.000.000 de unități de calcul.**

● *Corespondenții ziarelor burgheze franceze recunosc, în comentariile lor asupra evoluției situației sociale din Franța, că ultimele zile au adus o „înăsprire a conflictelor care opun pe muncitori patronilor". Ziarul „Le Monde", care relatează aceasta, arată în analiza asupra situației sociale că „mișcarea grevistă a muncitorilor, începută odată cu grevele revendicative de la Nantes și Saint-Nazaire, se extinde acum treptat și în departamentele din nordul țării".*

● **Din Moscova au fost expediate la Viena materiale privind istoria teatrului rus prerevoluționar și sovietic. Aceste materiale vor fi prezentate la Expoziția europeană de teatru din 1955, care se deschide în clădirea Künstlerhaus din Viena. Materialele pentru expoziție sînt însoțite de date privind arta teatrală sovietică.**

● **Ziarele din statul Iowa continuă să comenteze vizita făcută de delegația agricolă sovietică în acest stat. „Noi considerăm, scrie ziarul „Jefferson Bec", că asemenea vizite trebuie să devină din ce în ce mai frecvente pînă cînd înțelegerea reciprocă va face ca războiul să fie de neconceput". „Cînd s-a anunțat că rușii vor vizita unitățile noastre agricole — scrie ziarul „Oillwein Register" — noi am declarat într-un articol că considerăm acest lucru ca ceva lipsit de înțelepciune. Acum ne dăm seama că am avut o atitudine greșită". Și ziarul „Centerville Iowegian" scrie: „Oamenii de rînd doresc coexistența pașnică. Delegația rusă și populația statului Iowa au dovedit acest lucru în modul cel mai grăitor".**

Poporul japonez nu vrea să fie atras în cursa înarmărilor

La Washington au avut loc, timp de trei zile, tratative între ministrul Afacerilor Externe al Japoniei, Sighemitzu, și secretarul de stat Dulles și alți reprezentanți ai guvernului Statelor Unite.

Comunicatul comun japono-american arată că, în cadrul tratativelor, au fost examinate cele mai importante probleme politice, economice și militaro-strategice, în rezolvarea cărora Japonia este deosebit de interesată. Dar, atît comunicatul cît și — în special — comentariile presei americane nu dau loc la nici o îndoială asupra faptului că interesele Japoniei n-au fost deloc ținute în seamă de partea americană. Corespondentul din Washington al ziarului „Baltimore Sun" constată că, dacă Sighemitzu a venit în S.U.A. cu dorința de a se înțelege cu privire la anumite termene de retragere a trupelor americane din Japonia, el „a plecat acasă dezamăgit". După afirmațiile corespondentului agenției „United Press", forțele armate americane vor rămîne în Japonia „cel puțin" pînă în 1961.

Presa americană menționează, de asemenea, că S.U.A. au refuzat să satisfacă cererea Japoniei referitoare la slăbirea restricțiilor în comerțul cu Republica Populară Chineză — restricții care aduc pagube uriașe economiei japoneze și a căror lichidare este cerută cu fermitate de întreaga opinie publică japoneză.

Totodată, Statele Unite au cerut grăbirea ritmului de înarmare a Japoniei: presa japoneză arată că reprezentanții S.U.A. insistă asupra creării, în viitorii trei ani, a unei armate terestre japoneze de 350.000 de oameni, adică de 10 divizii, precum și a unor importante forțe militaro-aeriene și militaro-maritime. Totodată, după cum relatează corespondentul de la Washington al agenției „Associated Press" — Mac Daniel — „reprezentanții oficiali americani au căutat să insufle lui Sighemitzu ideea că Japonia nu trebuie să se gîndească la crearea unor forțe armate pentru apărarea țării, ci pentru ca să ia asupra ei o parte a poverii americane în efectuarea serviciului polițienesc în Asia...

Secretarul general al partidului socialist de stînga din Japonia — Vada — a declarat că acordul de la Washington pune Japonia în situația de „țară subordonată" față de S.U.A. Asanuma, liderul partidului socialist de dreapta, a arătat că obligațiile însumate de Sighemitzu în ce privește problemele militare „nu numai că sînt în contradicție cu tendința spre dezarmare, care se observă în prezent în lumea întreagă, ci și trezesc neliniștea în ce privește pacea în Asia".

Radio-ul japonez în emisiunea din 3 septembrie a declarat că „partidul de guvernămînt are o atitudine critică față de activitatea ministrului Afacerilor Externe Sighemitzu în Statele Unite". Cabinetul japonez s-a întrunit pentru a discuta rezultatele preliminare ale tratativelor lui Sighemitzu la Washington. După ședință, șeful Direcției apărării naționale, Sighemasa Sunada, a declarat reprezentanților presei „că serviciul trupelor japoneze dincolo de hotare este în contradicție cu constituția".

Rezultatele tratativelor japono-americane au trezit o furtună atît de puternică pe arena politică, încît guvernul, după expresia comentatorului ziarului „Hokkaido Simbun", — „s-a alarmat și a început să depună toate eforturile pentru a mușamaliza toată afacerea". Comentatorul arată că ministerul Afacerilor Externe a obligat pe ambasadorul japonez în S.U.A. să intre în tratative cu Departamentul de stat pentru a da „interpretări" suplimentare comunicatului comun japono-american. Au urmat, într-adevăr, asemenea „interpretări": s-a declarat că, comunicatul comun, chipurile, „nu cuprinde nici măcar o aluzie la trimiterea trupelor japoneze dincolo de hotare". Sighemitzu a primit pe ziariștii japonezi la New York și le-a declarat că el „nu a făcut promisiuni referitoare la trimiterea trupelor japoneze dincolo de hotare, în scopul apărării zonei occidentale a Oceanului Pacific".

Devine tot mai clar faptul că politica de supunere față de dictatul din afară întîmpină rezistența hotărîtă a poporului japonez.

Poporul japonez este hotărît să obțină independența și dezvoltarea pașnică a țării sale. Simpatia și sprijinul tuturor popoarelor iubitoare de pace sînt de partea poporului japonez.

(Extrase din „Pravda")

NOTE

Acolo unde se afla, cîndva, moșia junkerului

Zilele trecute, țăranii din Republica Democrată Germană au sărbătorit a zecea aniversare de la înfăptuirea reformei agrare democrate. Pe baza acestei reforme au fost împărțite 2,2 milioane hectare pămînt sărăcimii satelor, muncitorilor agricoli și coloniștilor. E grăitoare viața nouă pe care o trăiește azi un sat din Republica Democrată Germană.

Inainte de război, în satul Schenkenburg erau numai șase țărani care posedau la un loc aproape o sută de hectare de pămînt. 36 gospodării aveau foarte mici loturi de pămînt. In schimb, un singur moșier, mare milionar, stăpînea peste 300 hectare.

Al doilea război mondial a deschis ochii multor oameni. După eliberarea adusă de Armata Sovietică, pe aceste meleaguri, ca și pretutindeni în răsăritul Germaniei, a început renașterea politică, economică și culturală. Proprietarul moșiei, Herbert Lindschtadt, a fugit. Pămîntul lui a fost împărțit la treizeci de foști argați care au devenit acum țărani muncitori. In castelul junkerului funcționează azi o creșă.

In curînd, a început să se vorbească, în acest sat despre un colonist care a căpătat și el pămînt și vite ca urmare a reformei agrare. Numele lui este Hans Gottshalk. El a devenit cunoscut ca inițiator al unor noi metode în agricultură. In cercul muncitoresc, el și-a împărtășit experiența altor țărani. Și iată că Schenkenburg a devenit o comună fruntașă în district. Belșugul a intrat în casa fiecărui țăran.

Sub lozinca „Prin muncă comună — pentru pace, unitate, democrație și socialism" la 16 august 1952, 14 bărbați și femei au constituit cooperativa agricolă de producție „7 Noiembrie". Inființarea cooperativei a însemnat un punct de cotitură în viața țăranilor din sat.

Acum, cooperativa agricolă de producție din Schenkenburg dispune de aproape 1.300 hectare de pămînt. Este cea mai mare cooperativă agricolă de producție din regiunea Leipzig. In cei trei ani care s-au scurs de la constituirea ei au fost dobîndite însemnate succese nu numai din punct de vedere economic ci și cultural. In vechea casă părăsită a junkerului a fost creată o casă de cultură. A fost amenajată, acolo, o sală de cinematograf cu o sută de locuri, un club, un post de asistență medicală, o grădiniță de copii, o creșă, precum și un magazin. Cooperativa și-a creat un atelier mecanic propriu, o fierărie, o tîmplărie, ateliere de reparații, o spălătorie perfecționată. Diferite mașini ușurează munca. Și membrii acestei cooperative agricole de producție își exprimă, cu fiecare prilej, recunoștința față de prietenii din Uniunea Sovietică, care le-au trimis combine atît de necesare acum.

Numeroase delegații — prieteni din Germania occidentală sau de dincolo de hotare — s-au convins de succesele repurtate de țăranii din Schenkenburg.

In felul acesta, țăranii din Schenkenburg, din satul unde pînă mai ieri stăpînea junkerul, se arată luptători pentru pace și libertate, partizani înflăcărați ai unei Germanii unite, libere și democrate.

◇

Ce sperie pe d-l Schuman?

După cum se știe, guvernul sovietic a invitat pe președintele Consiliului de miniștri al Franței, Edgar Faure, și pe ministrul Afacerilor Externe, Antoine Pinay, să viziteze Uniunea Sovietică. Opinia publică franceză sprijină cu căldură hotărîrea șefului guvernului de a primi această invitație și de a sosi la Moscova la începutul lunii octombrie. Toți oamenii de bună credință, interesați în menținerea păcii, își pun, pe bună dreptate, mari speranțe în tratativele franco-sovietice considerînd că ele vor contribui la continua însănătoșire a situației internaționale.

Printre cuvintele rostite în favoarea destinderii încordării internaționale, o puternică disonanță produc însă glasurile unor oameni politici francezi care nu doresc, pesemne, să se împace cu ideea de a renunța la politica „de pe poziții de forță". Printre acești oameni se găsește, în primul rînd, liderul partidului numit al „mișcării republicane populare" (M.R.P.), fostul prim-ministru, Georges Bidault. Acesta, neînțelegînd că el și tovarășii lui de idei se găsesc într-o situație caraghioasă, îndeamnă pe Edgar Faure să „lichideze spiritul Genevei".

Ii ține isonul alt corifeu al partidului M.R.P. — Maurice Schuman, care a și publicat un articol în ziarul „Paris-Presse". Maurice Schuman, caută să convingă pe președintele Consiliului de miniștri al Franței să nu plece la Moscova înaintea conferinței celor patru miniștri ai Afacerilor Externe care, precum se știe, este prevăzută pentru 27 octombrie. El motivează această propunere spunînd că tratativele franco-sovietice, chipurile, „vor fi abstracte".

Ce sperie pe d. Schuman? Maurice Schuman este împotriva unei politici externe franceze independente, el căutînd să convingă pe șeful guvernului francez a nu duce tratative cu Uniunea Sovietică înainte de conferința de la Geneva. Dar dacă judecăm după afirmațiile altor organe ale presei franceze, opinia publică din Franța nu împărtășește părerile lui Bidault și Schuman. Comentatorii unor ziare și reviste de diferite orientări politice salută dorința lui Edgar Faure de a pleca la Moscova considerînd acest fapt drept o manifestare a Franței în opera de destindere a încordării internaționale.

Ziarul burghez „Echos", apreciind actuala situație internațională ca „foarte prielnică", scrie: „Nu încape îndoială că această situație se va menține în legătură cu vizitele la Moscova a cancelarului Adenauer și apoi a lui Edgar Faure și Pinay. Rușii au sporit într-atît dovezile menite să sprijine atmosfera de încredere încît ele au făcut azi să șovăie și pe cei mai încredули americani". Ziarul „l'Information" publică un articol de Georges Perneau, fost ministru republican independent, care sprijină și el hotărîrea primului-ministru francez de a pleca la Moscova și consideră că aceasta va mări rolul Franței pe arena internațională.

Nu! — opinia publică franceză nu este de părerea domnului Schuman. Ea salută participarea activă a țării sale la continua destindere a încordării internaționale.

„NOU", organ al Consiliului General A.R.L.U.S. Apare săptămînal. Redacția și administrație București, str. Ion Ghica 5—7. Telefon 3.03.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin", Piața Scînteii
ABONAMENTE pe 3 luni, 3 lei; pe 6 luni, 6 lei; pe 1 an, 12 lei. Abonamentele se fac la toate oficiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții STAS — 3452 — 52